

รายงานการวิจัย
เรื่อง

การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

The Development of a written communication skill for
undergraduate students with hearing impairment

นางสาวศุภศิริ บุญประเวช

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

รายงานการวิจัย
เรื่อง

การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

The Development of a written communication skill for
undergraduate students with hearing impairment

นางสาวศุภศิริ บุญประเวช
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ปีงบประมาณ 2557)

หัวข้อวิจัย	การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ผู้ดำเนินการวิจัย	นางสาวศุภศิริ บุญประเวช
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรพล วิบูลยศรีน
หน่วยงาน	หลักสูตรภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปี พ.ศ.	2558

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 2) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยใช้แผนผังความคิด ประชากรคือนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ม.สวนดุสิต ปีการศึกษา 2557 จำนวน 56 คน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ม.สวนดุสิต ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 15 แผน 2) แบบทดสอบปรนัยก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการเขียนสื่อความ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สถิติที่ใช้ในงานวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่า t-test แบบ Dependent ผลการวิจัยมีดังนี้

1) ผลการศึกษารูปแบบการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ไม่ถูกต้อง ได้แก่ การเขียนโดยขาดคำเชื่อม การเขียนกลับคำ การเขียนโดยเรียงคำผิดหลักภาษา การเขียนคำสั้นๆ การเขียนโดยใช้คำผิดความหมาย และการเขียนโดยใช้คำฟุ่มเฟือย

2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีคะแนนเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสื่อความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อยู่ในระดับมาก

Research Title	The Development of a written communication skill for undergraduate students with hearing impairment
Researcher	Supasiri Boonprawes
Research Consultants	Watcharapol Wiboolyasarin , Assistant professor.
Organization	Thai Program , The Faculty of Humanities and Social. Suan Dusit University
Year	2015

The research had two objectives 1) to study pattern of a written communication skill for undergraduate students with hearing impairment 2) to development of a written communication skill for undergraduate students with hearing impairment. The samples were 30 undergraduate students with hearing impairment, Suan Dusit University, Bangkok year 2014. The research instruments were lesson plan for develop written communication skill for undergraduate students with hearing impairment, test of undergraduate students achievement the skill of written communication and questionnaire for to study the opinion of student achievement by using mind mapping to gain the skill of written communication. Data were analyzed by frequencies, percentage, mean, standard deviation, t-test (paired sample).

The research findings were as follows:

1. The undergraduate students has the pattern of a written communication skill incorrect is writing word , grammar, word order, conjunction, short word and redundance.

- 2.The undergraduate student achievement before study and after study by using mind mapping to gain the skill of written communication were different at the 0.05 level of significance by student achievement of after study higher than before study.

- 3.The opinion of undergraduate student average had agree level.

กิตติกรรมประกาศ

วิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินฉบับนี้ ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ปีการศึกษา 2557 โดยวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วย ความกรุณา เอาใจใส่ ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรพล วิบูลยศรีน ผู้เป็นที่ปรึกษาวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรวิภาร์ หงส์งาม ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาศนีย์ ศรีพันธุ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง และให้ความรู้เชิงวิจารณ์ เพื่อความสมบูรณ์ของวิจัย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สุวิมล สพฤกษ์ศรี ที่กรุณาให้ข้อมูลในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมลวรรณ อินอร่าม อ.สิริลักษณ์ มณีรัตน์ อ.ภริมา วิชาสถิตกุล และครูจิรวัดน์ แก้วเขียว ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ และการสอนผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ขอขอบพระคุณ คุณกาญจนา ผิวงาม ที่กรุณาให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อให้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คณาจารย์หลักสูตรภาษาไทย ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการศึกษาวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน ขอบคุณพี่ เพื่อน และน้องร่วมสถาบันทุกคนที่ให้การสนับสนุนทุกด้านแก่ผู้วิจัย

ท้ายสุดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา คุณตา คุณยาย ซึ่งเป็นผู้วางรากฐานในการศึกษาและเป็นหลักและกำลังใจสำคัญ ส่งผลให้ผู้วิจัยได้ศึกษาจนสำเร็จตามที่มุ่งหวัง

นางสาวศุภศิริ บุญประเวศ

2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย	2
คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย	3
ประโยชน์ที่ได้รับ	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางการได้ยิน	5
ความรู้เกี่ยวกับการเขียนสื่อความ	11
แผนผังความคิด	16
ทฤษฎีพัฒนาการนิยม	19
ทฤษฎีสร้างสรรค์นิยม	20
จิตวิทยาการเรียนรู้	22
กรอบแนวคิดในการวิจัย	23

	หน้า
บทที่ 3	
   วิธีดำเนินการวิจัย	24
ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล	24
เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	25
การวิเคราะห์ข้อมูล	32
บทที่ 4	
   ผลการวิจัย	33
ตอนที่ 1 ผลการศึกษารูปแบบการเขียนสื่อความของนักศึกษา ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	33
ตอนที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษา ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	34
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	36
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษา ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	37
บทที่ 5	
   สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	39
สรุปผลการวิจัย	39
อภิปรายผล	40
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	43
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	43
บรรณานุกรม	44
ภาคผนวก	47
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ	48
ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ	50

ภาคผนวก ค แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน	113
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม	116
ภาคผนวก จ การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	119
ประวัติผู้วิจัย	120

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	เกณฑ์การกำหนดค่าระดับความคิดเห็น	30
3.2	เกณฑ์การแปลความหมายของค่าระดับความคิดเห็น	30
4.1	รูปแบบการเขียนสื่อความที่พบของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	33
4.2	ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบรายบุคคล	34
4.3	ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเล็ก	35
4.4	ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	35
4.5	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน	36
4.6	ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน	36
4.7	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	37

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	แผนผังความคิด (Mind mapping)	18
2.2	กรอบแนวคิดในการวิจัย	23
3.1	สรุปขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	26
3.2	สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเขียนสื่อความ สำหรับนักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน	28
3.3	สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ของนักศึกษาที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความโดยใช้แผนผังความคิด	30

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมุ่งเน้นในเรื่องของการกระจายโอกาสทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษามากที่สุด รวมไปถึงผู้เรียนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีความบกพร่องในด้านต่างๆ เช่น ด้านการได้ยิน ด้านการมองเห็น หรือด้านความคิดความจำ จากความบกพร่องดังกล่าว ได้ทำให้โอกาสทางการศึกษาของคนกลุ่มนี้ลดน้อยลง เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในบางโรงเรียนหรือบางมหาวิทยาลัย ไม่สามารถรองรับผู้เรียนกลุ่มนี้ได้ ด้วยหลักสูตรที่ไม่เอื้อต่อการเรียน หรือด้วยบุคลากรที่ไม่เพียงพอที่จะดูแลผู้เรียนกลุ่มนี้

การจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นนโยบายของรัฐบาล การให้การศึกษายเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความรู้สึกว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ให้มีโอกาสประสบความสำเร็จในด้านการเรียนการทำงานและการประกอบอาชีพ ตลอดจนพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคมด้วย ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงต้องเน้นถึงความสามารถ ความสำเร็จ ถ้าหากเด็กที่มีความผิดปกติทางการได้ยินมีโอกาสเรียนรู้ที่เหมาะสมก็จะสามารถดำรงชีวิตที่เหมาะสม จะทำให้ความผิดปกติไร้ความหมาย เด็กจะมองเห็นความสามารถของตนเอง มากกว่าความผิดปกติของตน นอกจากนี้ยังมุ่งให้เด็กเป็นตัวของตัวเอง มุ่งให้ช่วยเหลือตัวเองได้ เพื่อจะไม่เป็นภาระของครอบครัวและสังคม (น้ำฝน ประทุมชัย, 2548, หน้า 1)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานได้

หลักสูตรภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้จัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงการกระจายโอกาสทางการศึกษา โดยจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาพิการเรียนร่วมสามารถเรียนร่วมกับนักศึกษาทั่วไปได้ โดยในปัจจุบันหลักสูตรภาษาไทย ได้รับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มาเรียนร่วมกับนักศึกษาปกติ ซึ่งปัญหาและอุปสรรค นอกจากเรื่องของการได้ยิน คือปัญหาเรื่องของการเขียน

ผดุง อารยะวิญญู (2542,หน้า 24) กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาเกี่ยวกับภาษา เช่น มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในวงจำกัด เรียงคำเป็นประโยคที่ผิดหลักภาษา เป็นต้น เด็กยิ่งสูญเสียการได้ยินมากเท่าใดยิ่งมีปัญหาในทางภาษามากขึ้นเท่านั้น

จากปัญหาดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในทุกๆรายวิชา เนื่องจากนักศึกษาไม่สามารถเขียนอธิบายความที่ชัดเจนได้ ไม่สามารถเขียนสื่อความได้ ซึ่งทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยาก และเป็นทักษะที่สำคัญ ที่นักศึกษาต้องใช้ทักษะนี้ ในทุกรายวิชา

แผนผังความคิด (Mind Mapping) เป็นการจัดกลุ่มความคิดรวบยอดเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของความคิดรอง โดยนำเสนอเป็นภาพหรือแผนผัง เป็นการนำเสนอความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องที่มีการโยงความสัมพันธ์เข้าด้วยกัน ทำให้ง่ายต่อการอ่าน และการเขียน เพิ่มความคงทนในการเรียนรู้ เพิ่มการมีเหตุผลและพัฒนาด้านการจำ แผนผังความคิดมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ โดยเริ่มจากการคิด การวางแผน การนำเสนอ การช่วยให้การจำ ทำความเข้าใจเรื่องและสรุปบทเรียน (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์,2549,หน้า 112)

ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด น่าจะเป็นวิธีการที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความให้กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยใช้แผนผังความคิด

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and development) มุ่งศึกษารูปแบบการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อนำไปพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยใช้แผนผังความคิด ซึ่งนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น รวมถึงนักศึกษาที่หูตึงและหูหนวก

ประชากร : นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำนวน 56 คน ปีการศึกษา 2557

กลุ่มตัวอย่าง : นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีรูปแบบการเขียนที่ไม่ถูกต้อง

2. นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีต่อการใช้แผนผังความคิดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนข้อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นในภาพรวมเห็นด้วยมาก

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

1. การเขียนข้อความ หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

2. นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2557 ซึ่งสูญเสียการได้ยิน ซึ่งแบ่งออกเป็นเด็กหูตึงและเด็กหูหนวก ขึ้นอยู่กับระดับการได้ยินที่แตกต่างกันไป

3. แผนผังความคิด หมายถึง รูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดให้เหมาะสม

4. ทฤษฎีสถาปัตยกรรม หมายถึง การเรียนรู้โดยมีพื้นฐานที่สำคัญ 3 ประการ คือ พื้นฐานทางปรัชญาและจิตวิทยา พื้นฐานทางพัฒนาการของเทคโนโลยี และพื้นฐานความคิดเกี่ยวกับการศึกษา และมีหลักการสำคัญคือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่มทำโครงการที่ตนเองสนใจ มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับสิ่งที่กำลังเรียน และการนำสิ่งใหม่ไปใช้ในการสร้างองค์ความรู้

5. ทฤษฎีพัฒนาการนิยม หมายถึง การศึกษาเป็นการส่งเสริมพัฒนาการและความเจริญงอกงามของผู้เรียน โดยจัดประสบการณ์ที่สร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งด้านสังคมและธรรมชาติ ครูมีบทบาทเป็นผู้ช่วยเหลือในการเรียนการสอน ผู้เรียนเรียนรู้โดยผ่านความสนใจและความเข้าใจ เน้นการเรียนรู้จากการกระทำและการแก้ปัญหา

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบรูปแบบการเขียนข้อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. สามารถพัฒนาทักษะการเขียนข้อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3. สามารถนำรูปแบบการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความโดยใช้แผนผังความคิด ไปใช้ส่งเสริมให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อให้มีพัฒนาการทางการเขียนที่ดีขึ้น
4. สามารถนำผลการวิจัยและวิธีการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ ไปเผยแพร่สู่โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หรือโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่างๆ โดยกำหนดประเด็นการศึกษาดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางการได้ยิน
  - 1.1 ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
  - 1.2 ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
  - 1.3 วิธีการสื่อความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
  - 1.4 ปัญหาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
  - 1.5 ลักษณะและข้อบกพร่องในการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. ความรู้เกี่ยวกับทักษะการเขียนสื่อความ
  - 2.1 ความหมายของการเขียนสื่อความ
  - 2.2 จุดมุ่งหมายของการเขียนสื่อความ
  - 2.3 ความสำคัญและประโยชน์ของการเขียนสื่อความ
  - 2.4 องค์ประกอบของการเขียนสื่อความ
  - 2.5 การเขียนที่ดี
3. แผนผังความคิด
  - 3.1 ความหมายของแผนผังความคิด
  - 3.2 ลักษณะของแผนผังความคิด
  - 3.3 หลักในการสร้างแผนผังความคิด
4. ทฤษฎีพัฒนาการนิยม (Progressivism)
5. ทฤษฎีสถิตนิยม (Constructivism)
6. จิตวิทยาการเรียนรู้

1. ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางการได้ยิน

1.1 ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 21) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ว่าหมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินซึ่งอาจจะเป็นเด็กหูตึงหรือเด็กหูหนวกก็ได้

เด็กหูหนวก หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยิน 90 เดซิเบลขึ้นไป วัดด้วยเสียงบริสุทธิ์ ณ ความถี่ 100, 1000 และ 2000 เฮิรตซ์ ในหูข้างดีกว่า เด็กไม่สามารถใช้การได้ยินให้เป็นประโยชน์ เต็มประสิทธิภาพในการฟัง อาจเป็นผู้ที่สูญเสียการได้ยินในภายหลังก็ตาม

เด็กหูตึง หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยิน ระหว่าง 26-89 เดซิเบล ในหูข้างดีกว่า วัดโดยใช้เสียงบริสุทธิ์ 500,1000 และ 2000 เฮิรตซ์ เป็นเด็กที่สูญเสียการได้ยินเล็กน้อยไปจนถึงการได้ยินขั้นรุนแรง เดซิเบล เป็นหน่วยวัดความดังของเสียง เสียงที่มีความดังมาก มีหน่วยเดซิเบลสูง เสียงที่มีความดังค่อย มีหน่วยเดซิเบลต่ำ เช่นเสียงกระซิบมีความดังประมาณ 10-20 เดซิเบล เสียงพูดที่ได้ยินชัด มีความดังประมาณ 60 เดซิเบล เสียงมอเตอร์ไซค์ขณะเร่งเครื่องอาจมีความดังถึง 110 เดซิเบล

วารี ธีระจิตร (2545, หน้า 39) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินว่า หมายถึง คนที่ประสาทหูเสีย จะไม่สามารถได้ยินคำพูดและเสียงต่าง ๆ ได้ เมื่อขาดการได้ยินก็ยอมขาดภาษาที่ใช้ติดต่อกับบุคคลทั่วไป

ประภาพร ธรรมวิพากย์ (2550, หน้า 11) ได้ให้ความหมายของ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไว้ว่า หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่หูตึงไปจนถึงหูหนวก ซึ่งเด็กหูตึงเป็นเด็กที่สูญเสียการได้ยิน ระหว่าง 26-89 เดซิเบล ในหูข้างดีกว่า วัดโดยใช้เสียงบริสุทธิ์ 500, 1000 และ 2000 เฮิรตซ์ เป็นเด็กที่สูญเสียการได้ยินเล็กน้อยไปจนถึงการได้ยินขั้นรุนแรง จะได้ยินบ้างเล็กน้อย เข้าใจคำพูดบ้างไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟังก็ตาม ส่วนเด็กหูหนวกเป็นเด็กที่สูญเสียการได้ยิน 90 เดซิเบลขึ้นไป วัดด้วยเสียงบริสุทธิ์ ณ ความถี่ 100, 1000 และ 2000 เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ดีกว่า เด็กไม่สามารถใช้ การได้ยินให้เป็นประโยชน์เต็มประสิทธิภาพในการฟัง ถึงแม้จะเป็นผู้ที่สูญเสียการได้ยินในภายหลังก็ตาม ทำให้ไม่เข้าใจการพูดไม่ว่าจะใช้เครื่องช่วยฟังหรือไม่

สรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยิน ซึ่งแบ่งออกเป็นเด็กหูตึง และเด็กหูหนวก ขึ้นอยู่กับระดับการได้ยินที่แตกต่างกันไป

1.2 ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 76-77) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้

1. การพูด เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาทางการพูด เด็กอาจพูดไม่ได้หรือพูดไม่ชัด ขึ้นอยู่กับระดับการสูญเสียการได้ยินของเด็ก เด็กที่สูญเสียการได้ยินเล็กน้อยอาจพอพูดได้ เด็กที่สูญเสียการได้ยินใน

ระดับปานกลางสามารถพูดได้ แต่อาจไม่ชัด ส่วนเด็กที่สูญเสียการได้ยินมากหรือหูหนวก อาจพูดไม่ได้เลย หากไม่ได้รับการสอนพูดตั้งแต่วัยเด็ก ปัญหาในการพูดของเด็ก นอกจากจะขึ้นอยู่กับความรุนแรงของการสูญเสียการได้ยินแล้ว ยังขึ้นอยู่กับอายุของเด็กเมื่อเด็กสูญเสียการได้ยินอีกด้วย

2. ภาษา เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาเกี่ยวกับภาษา เช่น มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในวงจำกัด เรียงคำเป็นประโยคที่ผิดหลักภาษา เป็นต้น ปัญหาทางภาษาของเด็กคล้ายคลึงกับปัญหาในการพูด นั่นคือเด็กยิ่งสูญเสียการได้ยินมากเท่าใดยิ่งมีปัญหาในทางภาษามากขึ้นเท่านั้น

3. ความสามารถทางสติปัญญา ผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาจคิดว่า เด็กประเภทนี้เป็นเด็กที่มีสติปัญญาต่ำ ความจริงแล้วไม่เป็นเช่นนั้น ความจริงแล้ว ระดับสติปัญญาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จากรายงานการวิจัยเป็นจำนวนมากพบว่า มีการกระจายคล้ายเด็กปกติ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำนวนมาก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิธีการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบันเหมาะที่จะนำมาใช้กับเด็กปกติมากกว่า วิธีการบางอย่างจึงไม่เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ยิ่งไปกว่านั้นเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาทางภาษาและมีทักษะทางภาษาจำกัด จึงเป็นอุปสรรคในการทำข้อสอบ เพราะผู้ที่จะทำข้อสอบได้ดีนั้นต้องมีความรู้ทางภาษาเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ค่อนข้างต่ำกว่าเด็กปกติ

5. การปรับตัว เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาจมีปัญหาในการปรับตัว สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการสื่อสารกับผู้อื่น หากเด็กสามารถสื่อสารได้ดี ปัญหาทางอารมณ์อาจลดลงทำให้เด็กสามารถปรับตัวได้ แต่ถ้าเด็กไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ดี เด็กอาจเกิดความคับข้องใจ ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องปรับตัวมากกว่าเด็กปกติบางคนเสียอีก เด็กที่มีความฉลาดอาจปรับตัวได้ดี ส่วนเด็กที่มีฉลาดอาจมีปัญหาในการปรับตัวได้

โสรัจ พิศพนวม (2543, หน้า 28-29) ได้สรุปลักษณะบ่งชี้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังนี้

1. มีปัญหาในการปฏิบัติตามคำสั่ง อาจเป็นเพราะไม่ได้ยินคำสั่ง
2. พูดไม่ชัด พูดไม่ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับการสูญเสียการได้ยินว่ามากน้อยเพียงใด
3. มีความลังเลที่จะเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการพูด

4. อาศัยเพื่อนในการทำกิจกรรมต่างๆ เพราะเด็กต้องคอยดูเพื่อนๆ ว่าเขาทำอะไรกัน เพราะไม่ได้ยินเสียง
- คำสั่ง
5. ขาดความสนใจ ซึ่งจะเป็นเพราะไม่สามารถรับฟังสิ่งต่างๆ ได้
  6. มีการหันหรือเอียงศีรษะบ่อยๆ เมื่อรับฟังเสียงจากผู้อื่น
  7. มักจะมีการขอร้องให้ผู้พูดที่พูดด้วย ให้พูดช้าๆ อยู่เสมอ เพราะไม่ได้ยินเสียงชัดเจน
  8. มีพฤติกรรมอยู่ไม่สุข อยากรู้อยากเห็น
  9. การเรียนรู้ภาษาเป็นไปได้ลำบาก การเรียงประโยคไม่ถูกหลักไวยากรณ์
  10. ชอบเลียนแบบบุคคล
  11. มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย
  12. ไม่มีปฏิกิริยาต่อเสียงดัง
  13. พูดเสียงดังเกินความจำเป็น

1.3 วิธีการสื่อความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 34-37) ได้กล่าวถึง วิธีสื่อความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไว้ว่า เนื่องจากเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาในการสื่อความหมายไม่ว่าจะเป็นการสื่อความหมายระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกันเอง หรือการสื่อความหมายกับเด็กปกติ จึงมีผู้คิดค้นวิธีการสื่อความหมายขึ้น เพื่อให้เด็กประเภทนี้สามารถสื่อสารได้ วิธีสื่อสารที่ใช้กันอยู่แพร่หลาย มีดังนี้

1. การพูด ใช้ได้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่มากนัก เหมาะสำหรับเด็กหูตึงเล็กน้อยไปถึงหูตึงปานกลาง หากเด็กหูตึงมากหรือหูหนวกจะใช้วิธีสื่อสารด้วยการพูดไม่ได้ผล
2. ภาษามือ เหมาะสำหรับเด็กที่สูญเสียการได้ยินมากหรือหูหนวก เด็กเหล่านี้ไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ด้วยการพูด จึงควรใช้ภาษามือแทน ผู้ที่จะเข้าใจภาษามือได้ต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษามือ
3. การสะกดตัวอักษรด้วยนิ้วมือ เป็นระบบการสื่อสารอย่างหนึ่งของคนหูหนวก ทำมือแต่ละท่ามีความหมายเท่ากับตัวอักษร 1 ตัว ในภาษาไทย ตั้งแต่ ก ถึง ฮ เมื่อต้องการจะสะกดคำ หรือประสมอักษร “ผู้พูด” ก็จะแสดงท่ามือของตัว อักษรเหล่านั้นติดต่อกันจนจบคำที่ไม่มีในภาษามือนั้น เช่น ชื่อคน ชื่อสถานที่ เป็นต้น
4. การอ่านริมฝีปาก หมายถึง การที่ “ผู้ฟัง” พยายามเดาคำพูดโดยการสังเกตจากลักษณะการเคลื่อนไหวริมฝีปากของผู้พูด เพื่อให้เข้าใจความหมายตรงกันในเรื่องที่ผู้พูดกล่าวถึง ในบางครั้งอาจต้องสังเกตลักษณะสีหน้า ท่าทาง ตลอดจนการเคลื่อนไหว มือ เท้า และลำตัวของผู้พูดด้วย เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำพูดได้ดียิ่งขึ้น การ

สังเกตการณ์เคลื่อนไหวของผู้พูดในลักษณะนี้ (ประกอบกับการสังเกตการณ์เคลื่อนไหวของริมฝีปาก) เรียกว่า การอ่านคำพูด

5. ทำเนาะคำพูด เป็นระบบการสื่อสารอย่างหนึ่งของคนหูหนวกโดยผู้พูดจะแสดงท่ามือในลักษณะต่างๆ ประกอบคำพูด เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของการพูดได้ดียิ่งขึ้น ท่ามือที่ใช้ถูกกำหนดไว้อย่างเป็นระบบ แต่ละท่ามีความหมายเฉพาะและผู้พูดจะวางมือไว้ในระดับต่ำกว่าคางเล็กน้อย ไม่วางมือไว้ในตำแหน่งอื่น ๆ และใช้มือเพียงข้างเดียว

6. การสื่อสารรวม เป็นระบบการสื่อสารอย่างหนึ่งของคนหูหนวก โดยใช้วิธีสื่อสารหลายวิธีรวมกันกับการพูด หรือใช้วิธีพูดรวมกับภาษามือและภาษาท่าทางอื่น ๆ ซึ่งผู้พูดจะพูด และใช้ภาษามือไปพร้อมกับการพูด และในขณะเดียวกันก็อาจแสดงความรู้สึกออกทางสีหน้าและใช้ท่าทางอื่นๆ ประกอบ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายได้ดียิ่งขึ้น นอกจากการพูด การใช้ภาษามือ การแสดงท่าทางประกอบแล้ว การสื่อสารก็อาจใช้วิธีอ่านริมฝีปาก ทำเนาะคำพูด การสะกดตัวอักษรด้วยนิ้วมือ การอ่าน การเขียน หรือวิธีอื่น ๆ ก็ได้ การใช้วิธีสื่อสารรวมกันตั้งแต่สองวิธีขึ้นไป เรียกว่า การสื่อสารรวม

1.4 ปัญหาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

วารี ธีระจิตร (2545, หน้า 47) กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาด้านต่างๆ ดังนี้

1. ปัญหาทางภาษา เพราะขาดการสื่อความหมายด้านการพูด ต้องใช้มือแทนภาษาพูด เวลาพูดเสียงจะเพี้ยนทำให้ติดต่อกับบุคคลอื่นได้น้อย เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมักเขียนหนังสือผิด เขียนกลับคำ รู้คำศัพท์น้อย การใช้ภาษาเขียนผิดพลาด

2. ปัญหาด้านอารมณ์ เพราะสาเหตุของภาษาทำให้การสื่อความเข้าใจเป็นไปได้ยากลำบาก ถ้าหากไปอยู่ในสังคมที่ไม่เป็นที่ยอมรับแล้วก็จะยิ่งเพิ่มปัญหามากขึ้น ทำให้เด็กสุขภาพจิตเสื่อม มีปมด้อย ทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจ ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์ได้ เช่น โกรธง่าย เอาแต่ใจตัวเอง ขี้ระแวง ขาดความรับผิดชอบ ไม่มีความหนักแน่น อดทนต่อการทำงาน หนีงานหนัก เป็นต้น

3. ปัญหาด้านครอบครัว หากครอบครัวไม่ยอมรับ เด็กจะขาดความรักความเข้าใจ ขาดความอบอุ่นทางใจ มีความทุกข์ เพราะความน้อยเนื้อต่ำใจแล้วย่อมก่อให้เกิดปัญหาฝังรากลึกจิตใจของเด็กมาก เพราะจะระบายกับใครไม่ได้ เนื่องจากความบกพร่องการสื่อความหมายทางการพูด

4. ปัญหาด้านสังคม ถ้าหากอยู่ในสังคมที่ไม่ยอมรับรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขาดความเข้าใจ มักถูกกลั่นแกล้ง ล้อเลียน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจ น้อยเนื้อต่ำใจ และบางครั้งอาจตกเป็นเครื่องมือของ มิจฉาชีพกลายเป็นอาชญากร บางรายก็ถูกล่อลวงให้ค้าประเวณี ติดยาเสพติด และการพนัน เป็นต้น

5. ปัญหาด้านความมือ เพราะเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะใช้สายตาแทนการฟังเสียง ถ้าขาด แสงสว่างก็ขาดการมองเห็นจะไม่สามารถสื่อความหมายได้

6. ปัญหาด้านการประกอบอาชีพ

จากปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ปัญหาหลักของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ ปัญหาการ สื่อสาร เช่น มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในวงจำกัด เรียงคำผิดหลักภาษา ซึ่งส่งผลให้การสื่อสารกับผู้อื่นได้ยาก

1.5 ลักษณะและข้อบกพร่องในการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

มานพ คูหาแก้ว (2542, หน้า 47) กล่าวถึงข้อบกพร่องในการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ว่า ความบกพร่องทางการได้ยินของเด็กทำให้การรับรู้ทางภาษามีน้อย ประกอบกับการเรียนรู้คำศัพท์ยังอยู่ใน วงจำกัดคือคำที่รู้น้อย ทำให้ภาษาเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินขาดความหมายที่สมบูรณ์ ขาด การต่อเนื่องของข้อความหรือประโยคอันเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถในทางภาษาเขียนของเด็กเหล่านี้ ลักษณะการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินใช้คำง่าย ๆ เป็นคำที่เด็กรู้จักและเข้าใจก่อนเขียนเป็น ประโยคสั้น ๆ ใช้คำฟุ่มเฟือย และเขียนคำซ้ำ ๆ กัน คำที่เขียนในแต่ละประโยคมักจะเรียงผิดหลักไวยากรณ์ ทั้งนี้ เนื่องมาจากพัฒนาทางการภาษายังไม่ดีพอ

จุไรรัตน์ มาประสพ (2547, หน้า 15-17) กล่าวถึงข้อบกพร่องในการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน ว่า การเขียนตามความรู้สึกของเด็กเป็นงานยากและซับซ้อนกว่าการอ่าน โดยเฉพาะเด็กที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน การเขียนจัดเป็นขั้นพัฒนาการใช้ภาษาสูงสุด เด็กจะเรียนรู้ตามลำดับ ดังนี้ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสรรพนาม การที่เด็กเขียนคำนามได้ก่อนคำประเภทอื่น เพราะคำนามเป็น คำที่ใช้เรียกสิ่งของซึ่งสามารถจับถือได้ ส่วนมากเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันหรือเกี่ยวกับกิจกรรม หรือ สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความพอใจและเป็นชนิดของคำที่ใช้มากที่สุดทั้งในเด็กปกติและเด็กหูหนวก ชนิดของคำที่ ง่ายต่อความเข้าใจและง่ายต่อการเขียนของเด็กหูหนวกคือ คำนามและคำกริยา เพราะชนิดของคำดังกล่าว สามารถแสดงให้เห็นเป็นรูปภาพหรือกริยาท่าทางได้

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า ลักษณะและข้อบกพร่องทางการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ ยิน คือเขียนเป็นคำสั้น ๆ ใช้คำฟุ่มเฟือย เรียงประโยคผิดหลักไวยากรณ์ ใช้คำผิดความหมาย เป็นต้น

2. ความรู้เกี่ยวกับทักษะการเขียนสื่อความ

2.1 ความหมายของการเขียน

กองทัพ เคลือบพนิชกุล (2542, หน้า 14) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียนคือการใช้ภาษาอย่างหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอารมณ์และความรู้สึกกับข่าวสาร เป็นการสื่อสาร สื่อความหมายโดยใช้ตัวหนังสือตลอดจนเครื่องหมายต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความมุ่งหมายตามผู้เขียน การเขียนจึงเป็นทักษะที่ถาวรปรากฏอยู่นานและงานเขียนจะเกิดผลดีหรือผลเสียนั้น ขึ้นอยู่กับคุณภาพของเนื้อหาและกลวิธีการเขียนของผู้เขียน

รัชณี ภาเคมี (2543, หน้า 13) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า คือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด หรือการสื่อสารกันด้วยลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษา เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจซึ่งกันและกัน และสามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจตรงกัน

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 203) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า คือ การขีดให้เป็นตัวเลข ขีดให้เป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ วาด แต่งหนังสือ

ถวัลย์ มาสจรัส (2546, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า เป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ที่ผู้เขียนได้ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความคิดเห็น ทรรศนะ อารมณ์ จินตนาการ และสิ่งที่ต้องการสื่อสารอื่น ๆ ของตนเองผ่านงานเขียน โดยใช้สัญลักษณ์ ที่กำหนดรู้ร่วมกัน เป็นสื่อกลางความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน

ฝ่ายวิชาการบิสิต (2550, หน้า 205) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียนแสดงออกรูปหนึ่งที่ต้องอาศัยความรู้ ประสบการณ์ ความคิดและจินตนาการเพื่อบอกสารบางอย่างให้แก่ผู้อ่าน ซึ่งไม่สามารถบอกได้ด้วยวาจา เนื่องจากเหตุผลบางประการ เช่น เมื่อต้องการสื่อสารอย่างเป็นทางการกับผู้มีระดับสูงกว่าเรา เมื่อต้องการบันทึกสารนั้นไว้เป็นหลักฐานที่แน่นอนชัดเจน เมื่อต้องการให้ผู้รับสารสามารถกำหนดเวลาในการรับสารได้ตามใจชอบ เป็นต้น

สำลี รักสุทธี (2554, หน้า 74) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ เรียบเรียงให้เป็นคำ ประโยค หรือเรื่องราว ตามรูปแบบและถูกต้องตามหลักภาษา โดยอาศัยความรู้ ความคิด จินตนาการ และประสบการณ์ เพื่อสื่อสารตามความต้องการของผู้เขียนสามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้

สรุปได้ว่า การเขียนคือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

2.2 จุดมุ่งหมายของการเขียน

วรรณิ โสมประยูร (2542, หน้า 141) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนว่า

1. เพื่อคัดลายมือหรือเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบชัดเจนหรือเข้าใจง่าย
2. เพื่อเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้พัฒนาองงามขึ้นตามควรแก่วัย
3. เพื่อให้มีทักษะการสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้องและเขียนได้ถูกต้อง
4. เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาที่ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส
5. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิด แล้วจัดบันทึก สรุปและย่อใจความเรื่องทีอ่านหรือฟังได้
6. เพื่อให้สามารถสังเกตจดจำ และเลือกเฟ้นถ้อยคำหรือสำนวนโวหารให้ถูกต้องตามหลักภาษาและสื่อ

ความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ

7. เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

8. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียนตามที่ตนเองสนใจ และมีความถนัด

9. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ การศึกษาหาความรู้และอื่นๆ

2.3 ความสำคัญและประโยชน์ของการเขียน

กองทัพ เคลือบพนิชยกุล (2542, หน้า 14) ได้ระบุถึงความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันในสังคม
2. เป็นเครื่องวัดความเจริญทางด้านอารยธรรมทางภาษาของมนุษย์
3. เป็นเครื่องถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์
4. เป็นอาชีพที่สุจริตที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน
5. เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน
6. เป็นเครื่องจรรโลงใจแก่สังคมมนุษย์ที่ให้ความเพลิดเพลินแก่คนทุกเพศทุกวัย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548, หน้า 24) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการเขียนว่า

1. เป็นเครื่องมือแสดงออกของความรู้ ความคิด และความรู้สึกของมนุษย์
2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญหรืออารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคแต่ละสมัย
3. เป็นเครื่องมือใช้สำหรับสื่อสารทั้งเรื่องในอดีตและปัจจุบันและอนาคต
4. เป็นเครื่องมือที่ใช้สนองความปรารถนาของมนุษย์ เช่น ความรัก ความเข้าใจ เป็นต้น
5. เป็นเครื่องมือสำคัญทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์
6. เป็นสื่อที่ช่วยแพร่กระจายความรู้ ความคิดให้กว้างไกล และได้รวดเร็ว
7. เป็นสื่อกลางที่ให้ความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลินแก่คนทุกเพศทุกวัย
8. เป็นบันทึกทางสังคมที่ให้คุณประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบันและอนาคต
9. เป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน

ถวัลย์ มาสจรัส (2546, หน้า 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนว่า การเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการสื่อสารระหว่างกัน การที่จะทำให้ผู้รับสารหรือผู้อ่านเกิดความเข้าใจถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารอย่างถูกต้องแล้ว ผู้เขียนจะต้องจัดระเบียบความคิดของตนเองออกมาเป็นระบบ และต้องรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำภาษาไทยในการเขียนที่ถูกต้องชัดเจน เพื่อสื่อความหมายบางอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

สำลี รักสุทธี (2554, หน้า 82) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนว่า การเขียนเป็นเครื่องมือที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกันของมนุษย์ เป็นทักษะที่ผู้เขียนได้ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการและความต้องการของตนเอง และเป็นสื่อความหมายที่คงทน ใช้บันทึกแทนความจำเพื่อป้องกันการลืมได้ดีกว่าสื่ออื่นๆ สามารถใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ และสามารถพัฒนาเพื่อยืดเป็นงานอาชีพได้

สรุปได้ว่า การเขียนมีความสำคัญในฐานะเครื่องมือติดต่อสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ความคิด ระหว่างกันของมนุษย์ โดยงานเขียนสามารถบันทึกประวัติศาสตร์และเรื่องราวต่างๆ ให้กลุ่มชนได้รับรู้

2.4 องค์ประกอบของการเขียน

ณภัทร เทพพรธนะ (2541, หน้า 138) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียน ได้แก่ เนื้อหา ภาษา และรูปแบบ

เนื้อหา คือ เนื้อเรื่องหรือเรื่องราว ที่ผู้เขียนต้องการจะให้ผู้อ่านได้ทราบอาจจะเป็นเรื่องของบุคคล เหตุการณ์ สถานที่ หรืออาจจะเป็นข้อคิดเห็น จินตนาการ อารมณ์ ความรู้สึก ฯลฯ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกันได้

ภาษา คือ ถ้อยคำ สำนวน โวหารต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งรูปแบบตามหลักภาษาและตามความนิยมของผู้ใช้ภาษาในการเขียนเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ผู้เขียนควรคำนึงถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเพศ วัย อายุ ระดับการศึกษา ความสนใจของผู้อ่าน รวมทั้งคำนึงถึงกาลเทศะและรูปแบบในการนำเสนอด้วย

นอกจากนี้ผู้เขียนควรให้ความสำคัญกับเครื่องหมายวรรคตอนต่างๆที่ใช้ในการเขียน เพราะเครื่องหมายเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่าน อ่านได้สะดวกและเป็นการป้องกันความเข้าใจผิดได้ เช่น การใช้เครื่องหมายปรัศนี และ อัศเจรีย์ เป็นต้น แต่ทั้งนี้ ควรใช้อย่างระมัดระวังและเหมาะสมกับเนื้อหาและรูปแบบ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548, หน้า 24) ได้ระบุถึงองค์ประกอบของการเขียนไว้ว่า การเขียนที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ความชัดเจน คือความชัดเจนในการใช้ถ้อยคำ สื่อความหมายได้ตรง
2. ความเรียบง่าย คือ การใช้คำธรรมดาที่เข้าใจง่าย ไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย
3. ความกระชับ คือ การใช้ถ้อยคำน้อย แต่ให้ความหมายชัดเจนและมีน้ำหนัก
4. ความประทับใจ คือ การใช้ถ้อยคำเร้าความรู้สึกของผู้อ่าน
5. ความไพเราะ คือ การเลือกใช้คำที่มีเสียงราบรื่นไพเราะหู
6. การสร้างภาพ คือ การใช้คำที่มองเห็นภาพ สื่อให้เห็นภาพชัดเจน
7. โครงสร้างของประโยค คือ การแต่งประโยคให้สอดคล้องสอดคล้องกับเหตุการณ์ ประโยคหลักประโยคอยู่ใกล้กัน ไม่อยู่ไกลกันเกินไป ที่สำคัญคือ ประโยคที่แต่งนั้นควรเป็นประโยคกระชับ คือ ประโยคที่เอาข้อความสำคัญไปไว้หลังสุด ให้ประโยคต้นเป็นประโยคที่ชักนำความสนใจและก่อให้เกิดความสงสัย ผู้อ่านจะต้องอ่านไปจนจบ มิฉะนั้นจะไม่เข้าใจเรื่อง ประโยคลักษณะนี้เป็นประโยคที่ดี เพราะสามารถยึดความสนใจของผู้อ่านไว้ได้

2.5 การเขียนที่ดี

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2549, หน้า 160) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเขียนที่ดี ดังนี้

1. เขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและวรรคตอนของหลักภาษาไทย
2. การนำข้อความของผู้อื่นมาเขียน จะต้องให้เกียรติแก่เจ้าของข้อความนั้น โดยอ้างอิงแหล่งที่มา
3. ข้อเขียนนั้นต้องไม่ทำความเดือดร้อนเสียหายให้แก่ผู้อื่น

4. เขียนในสิ่งที่เป็นความจริง และศึกษา ค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ให้ถูกต้อง
5. ไม่ใช้อารมณ์ หรือความรู้สึกอคติของตนในการเขียนวิจารณ์ผู้อื่นโดยปราศจากเหตุผล
6. เขียนในสิ่งที่เป็นประโยชน์ทั้งในด้านความรู้ ความเพลิดเพลิน บันเทิงคดี สารคดีที่มีคุณค่าต่อผู้อ่าน
7. ศึกษารูปแบบในการเขียน และเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องกับรูปแบบของงานเขียนนั้น ๆ
8. คำนึงถึงวัฒนธรรมในการใช้ภาษา
9. มีความยุติธรรมและสุจริตใจ

ฝ่ายวิชาการปิสคิด (2550, หน้า 208-209) เขียนถึงงานเขียนที่ดีไว้ดังนี้

1. สื่อข้อมูลความคิดที่เป็นประโยชน์ ไปสู่ผู้อ่าน ช่วยประเทืองปัญญา และกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดการพัฒนาไปในทางที่ดี
2. มีความซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา ทุกคำที่เขียนอาจจะถูกต้องเป็นจริง แต่เราอาจไม่ได้เขียนทุกคำที่เป็นจริงลงไป การละเลย ปกปิดรายละเอียดที่ไม่พึงประสงค์บางอย่าง ถือเป็นการไม่ซื่อสัตย์ต่อผู้อ่าน
3. มีการนำเสนออย่างต่อเนื่องเป็นระเบียบ เพราะการเขียนเป็นผลผลิตของความคิด ถ้างานเขียนของเราไร้ระเบียบ นั่นก็หมายความว่ากระบวนการคิดของเราไม่เป็นระเบียบ ซึ่งจะพลอยทำให้การรับรู้และการคิดของผู้อ่านสับสนตามไปด้วย ความกังวลเกี่ยวกับการใช้ศัพท์ สำนวน รวมทั้งหลักไวยากรณ์มากเกินไป ก็อาจทำให้การคิดของผู้เขียนสับสนได้ ดังนั้น ในการเขียนร่างต้นฉบับครั้งแรกจึงควรใส่ใจกับการนำเสนออย่างเป็นระเบียบมากกว่าหลักไวยากรณ์
4. อ่านเข้าใจง่าย ใช้ภาษาเรียบง่ายที่สุดเท่าที่จะทำได้ อย่ากังวลถึงแม้ว่าผู้อ่านจะเป็นดอกเตอร์หรือศาสตราจารย์ เพราะสิ่งที่ผู้อ่านทุกคนต้องการเหมือน ๆ กันคือข้อความที่ง่ายต่อการเข้าใจ ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้อ่านไม่ค่อยเข้าใจ ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ผู้อ่านไม่ค่อยเข้าใจสารที่เราส่งไปนั้น ส่วนใหญ่มาจากลีลาในการเขียนมากกว่าตัวเนื้อหาเอง และสิ่งนี้อาจนำไปสู่การเข้าใจผิด หรือไม่ก็ต้องเสียเวลาในการทำความเข้าใจนานเกินจำเป็น
5. ให้ความกระจ่าง ในเรื่องต่าง ๆ แก่ผู้อ่าน ซึ่งต้องอาศัยรูปแบบการนำเสนอที่มีระเบียบ จากนั้นก็ทำให้ทุกคำ ประโยค ย่อหน้ามีความชัดเจนอยู่ในตัวของมันเอง
6. มีความเหมาะสม กับผู้อ่านที่เป็นเป้าหมายของเรา ในแง่ของถ้อยคำ ศัพท์สำนวนและความยากง่ายของเนื้อหา

7. กระชับ รัดกุม ในที่นี้ ไม่ได้หมายความว่าให้ตัดคำต่าง ๆ ทิ้งไป แต่ให้รวมเอาหรือกำจัดเนื้อหาส่วนที่ซ้ำ สัมพันธ์ใกล้เคียงกันมาไว้ด้วยกัน

3. แผนผังความคิด

3.1 ความหมายของแผนผังความคิด

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2543, หน้า 149) ให้ความหมายว่า แผนผังความคิด คือ แบบของการสื่อสารเพื่อนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมอย่างเป็นระบบ มีความเข้าใจง่าย กระชับ กะทัดรัด ชัดเจน แผนผังความคิดได้มาจากการนำข้อมูลดิบ หรือความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาทำการจัดกระทำข้อมูลต้องใช้ทักษะการอ่าน เช่น การสังเกต การเปรียบเทียบ การแยกแยะ การจัดประเภท การเรียงลำดับ การใช้ตัวเลข เช่น ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และการสรุป เป็นต้น จากนั้นจึงมีการเลือกแบบผังความคิด เพื่อนำเสนอข้อมูลที่จัดกระทำแล้วตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ผู้นำเสนอต้องการ

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, หน้า 174) ได้อธิบายถึงแผนผังความคิดว่า เป็นหนึ่งในหลายรูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบจัดกรอบมโนทัศน์ ว่า “มโนทัศน์” เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษว่า Concept ซึ่งมีผู้กำหนดคำอื่น ๆ ขึ้นมาให้ในความหมายเดียวกันนี้อีกมากมาย เช่น ความคิดรวบยอด มโนคติ มโนภาพ สังกกับ เป็นต้น

แผนผังความคิด เป็นการนำเอาทฤษฎีที่เกี่ยวกับสมองไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด การเขียนแผนผังความคิดนั้นเกิดจากการใช้ทักษะทั้งหมดของสมองหรือเป็นการทำงานร่วมกันของสมองทั้ง 2 ซีก คือ สมองซีกซ้ายและซีกขวา ซึ่งสมองซีกซ้ายจะทำหน้าที่ในการวิเคราะห์คำ ภาษา สัญลักษณ์ ระบบ ลำดับ ความเป็นเหตุเป็นผล ตรรกวิทยา ส่วนสมองซีกขวากจะทำหน้าที่สังเคราะห์ คิด คิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ความงาม ศิลปะ จังหวะ โดยมีแถบเส้นประสาทคอร์ปัสคัลโลซั่ม (Corpuscallosum) เป็นเสมือนสะพานเชื่อม

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, หน้า 182) อธิบายถึงแผนผังความคิดไว้ว่า เป็นการนำเอาทฤษฎีที่เกี่ยวกับสมองไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด การเขียนแผนที่ความคิดนั้นเกิดจากการใช้ทักษะทั้งหมดของสมอง เป็นการทำงานร่วมกันของสมองทั้ง 2 ซีก คือ สมองซีกซ้ายและซีกขวา ซึ่งสมองซีกซ้ายจะทำหน้าที่ในการวิเคราะห์คำ ภาษา สัญลักษณ์ ระบบ ลำดับความเป็นเหตุเป็นผล ตรรกวิทยา ส่วนสมองซีกขวากจะทำหน้าที่สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ความงาม ศิลปะ จังหวะ โดยมีแถบเส้นประสาทคอร์ปัสคัลโลซั่มเป็นเสมือนสะพานเชื่อม

สรุปได้ว่า แผนผังความคิด คือรูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดที่เหมาะสม

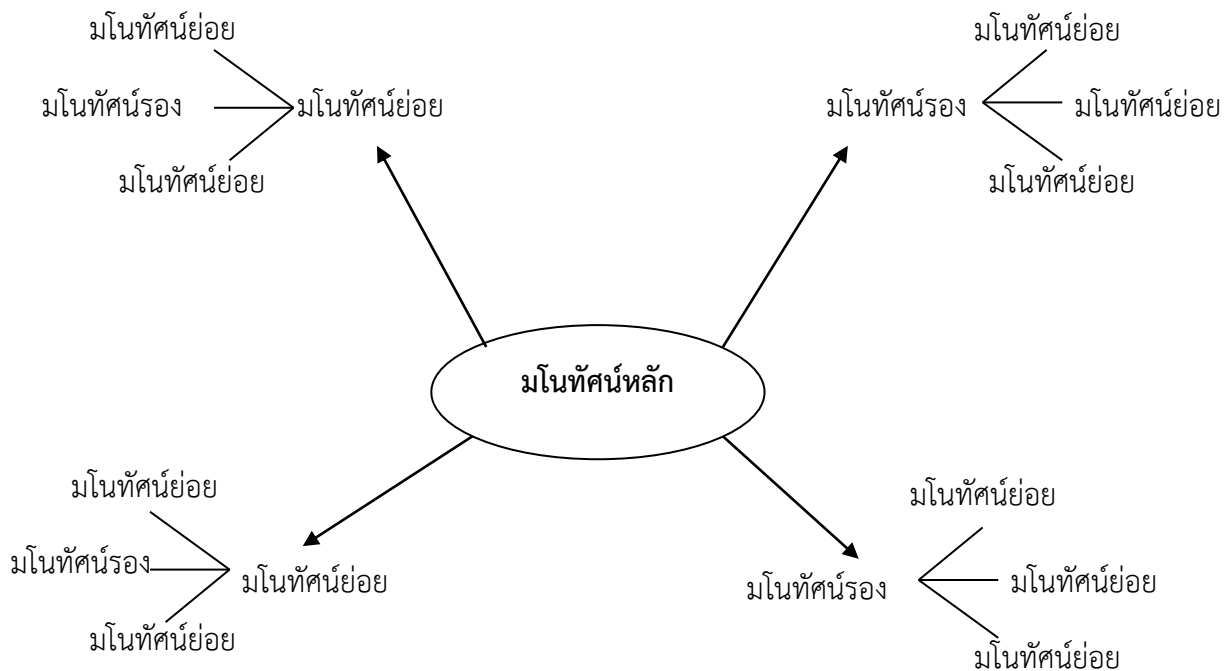
3.2 ลักษณะของแผนผังความคิด (Mind Map หรือ Mind Mapping)

แผนผังความคิดใช้แสดงการเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งระหว่างความคิดหลัก ความคิดรอง และความคิดย่อยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน พัฒนาขึ้นโดย โทนี บูซาน (Buzan,1997,หน้า 541 อ้างถึงใน ธีัญญา พลอนันต์,2542,หน้า 35)

ขั้นตอนการสร้างแผนผังความคิด

1. เริ่มเขียนหรือวาดภาพมโนทัศน์หลักหรือหัวข้อเรื่อง ตรงกึ่งกลางหน้ากระดาษ ซึ่งควรใช้กระดาษชนิดไม่มีเส้นและวางกระดาษแนวนอน
  2. เขียนหรือวาดภาพมโนทัศน์รอง ที่สัมพันธ์กับมโนทัศน์หลักหรือหัวข้อเรื่องกระจายออกไปรอบๆ มโนทัศน์หลัก
  3. เขียนหรือวาดภาพมโนทัศน์ย่อยที่สัมพันธ์กับมโนทัศน์รอง แดกออกไปเรื่อยๆ โดยเขียนข้อความไว้บนเส้นแต่ละเส้น
  4. ใช้ภาพสื่อความหมายให้มากที่สุด
  5. เขียนหรือพิมพ์คำด้วยตัวบรรจงขนาดใหญ่
  6. เขียนคำที่มีลักษณะเป็นหน่วย (เป็นคำหรือข้อความที่มีความหมายในตัวเอง)
  7. เขียนคำเหนือเส้นแต่ละเส้นต้องเชื่อมต่อกับเส้นอื่นๆ
  8. ระบายสีให้ทั่วแผนผังความคิด
  9. ขณะเขียนแผนผังความคิด ควรปล่อยความคิดให้มีอิสระมากที่สุด
- การนำไปใช้
1. ใช้ระดมพลังสมอง
  2. ใช้สรุปหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่
  3. ใช้วิเคราะห์เนื้อหาหรืองานต่าง ๆ

4. ใช้จัดระบบความคิดและจำได้ดี
5. ใช้นำเสนอข้อมูล

ภาพประกอบที่ 2.1 : แผนผังความคิด (Mind mapping)

3.3 หลักในการสร้างแผนผังความคิด(Mind mapping)

ัญญา ผลอนันต์ (2542,หน้า 44-46) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแผนผังความคิด (Mind mapping) ไว้ดังนี้

1. เตรียมกระดาษเปล่าที่ไม่มีเส้นบรรทัดและวางกระดาษภาพแนวนอน
2. วาดภาพสีหรือเขียนคำหรือข้อความที่สื่อหรือแสดงถึงเรื่องที่จะทำ Mind mapping กลางหน้ากระดาษ

โดยใช้สีอย่างน้อย 3 สี จะต้องไม่ตีกรอบด้วยรูปทรงเรขาคณิต

3. คิดถึงหัวเรื่องสำคัญที่เป็นส่วนประกอบของเรื่องที่ทำแผนผังความคิด โดยให้เขียนคำที่มีลักษณะเป็นหน่วย หรือเป็นคำสำคัญสั้น ๆ ที่มีความหมาย บนเส้น ซึ่งเส้นแต่ละเส้นจะต้องแตกออกมาจากศูนย์กลางไม่เกิน 8 กิ่ง

4. แยกความคิดของหัวเรื่องสำคัญแต่ละหัวเรื่องในข้อ3 ออกเป็นกิ่งหลาย ๆ กิ่ง โดยเขียนคำหรือวลีบนเส้นที่แตกออกไป ลักษณะของกิ่งควรเอนไม่เกิน 60 องศา

5. แยกความคิดรองลงไปเป็นส่วนประกอบของแต่ละกิ่ง ในข้อ 4 โดยเขียนคำหรือวลีเส้นที่แตกออกไป ซึ่งสามารถแตกติดความคิดออกไปได้เรื่อย ๆ ตามที่ความคิดจะไหลออกมา

6. การเขียนคำ ควรเขียนด้วยคำที่เป็นคำสำคัญ หรือคำหลักหรือเป็นวลีที่มีความหมายชัดเจน

7. คำ วลี สัญลักษณ์ หรือรูปภาพใดที่ต้องการเน้นอาจใช้วิธีการทำให้เด่น เช่น การล้อมกรอบ หรือใส่กรอบ เป็นต้น

8. ตกแต่ง Mind mapping ให้มีสีสันสวยงามสดใส น่าสนใจ

4. ทฤษฎีพัฒนาการนิยม (Progressivism)

อัครพงษ์ สัจจวาทิต (2546 ,หน้า 167) ได้สรุปหลักการพื้นฐานของทฤษฎีพัฒนาการนิยม ดังนี้

1. หลักความต่อเนื่องของประสบการณ์ (Principle of Continuity of Experience) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดว่า การศึกษา คือการสร้างหรือจัดระบบใหม่ให้แก่ประสบการณ์ การจัดประสบการณ์ที่ต่อเนื่องอย่างสร้างสรรค์ มีผลต่อพัฒนาการและความเจริญงอกงามของผู้เรียน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และศีลธรรม ความเจริญงอกงามเกิดขึ้นโดยผ่านความสนใจและความเข้าใจของผู้เรียน การศึกษาเป็นทั้งกระบวนการและผลของการเรียนรู้ โดยที่กระบวนการเรียนรู้มีความสำคัญกว่าเนื้อหาการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาเน้นความงอกงามของปัญหาที่จะจัดการกับชีวิตในมิติต่าง ๆ
2. การศึกษาเป็นเรื่องส่วนตัวและสังคม
3. การศึกษาเป็นไปในทิศทางที่สร้างสรรค์
4. การศึกษาเกิดขึ้นโดยผ่านความสนใจและความเข้าใจของผู้เรียน
5. การศึกษาเป็นเรื่องของกระบวนการและผลการเรียนรู้

2. หลักปฏิสัมพันธ์ (Principle of Interaction) การเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม (สังคมและธรรมชาติ) หลักการที่สำคัญ ได้แก่

1. การกำหนดเป้าหมาย
  - 1.1 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนด
  - 1.2 เป้าหมายจะสอดคล้องกับปัจจัยด้านผู้เรียนและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม
  - 1.3 เป้าหมายจะยึดปัจจุบันเป็นหลัก โดยใช้อดีตเป็นเครื่องมือ
  - 1.4 เป้าหมายของกิจกรรมปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์
2. การกำหนดหลักสูตร

2.1 ผู้เรียนมีส่วนร่วมกำหนด

2.2 หลักสูตรจะสอดคล้องกับผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม

2.3 หลักสูตรจะสะท้อนพัฒนาการการเรียนรู้ชีวิตสังคมที่เรียบง่ายไปสู่การเรียนรู้ชีวิตสังคมที่ซับซ้อน

3. การเรียนการสอน

3.1 การสอน คือ การพยายามช่วยผู้เรียนในเรื่องกระบวนการเรียนรู้มากกว่าการถ่ายทอดเนื้อหาวิชา

3.2 การสอนเป็นการให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการกระทำเป็นหลัก ครูเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือ

3.3 การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่ประกอบด้วยสติปัญญา ใช้วิธีการเรียนแบบโครงการและการแก้ปัญหาเป็นสำคัญ

3.4 กระบวนการกลุ่ม และความร่วมมือสำคัญต่อการเรียนการสอน

4. บทบาทของครู ครูเป็นผู้ช่วยเหลือในการเรียนการสอน โดยดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้

4.1 ชั้นเตรียมการ ครูต้องศึกษาผู้เรียน สิ่งแวดล้อมและกำหนดหลักสูตร

4.2 ชั้นดำเนินการ ครูจะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตร วิทยากรเรียน รายเดือน และรายสัปดาห์ ปฏิบัติตามแผนการเรียนการสอนอย่างยืดหยุ่นตามสถานการณ์

4.3 ชั้นประเมินผล โดยครูประเมิน นักเรียนประเมินตนเอง และครูประเมินร่วมกับผู้เรียน

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า แนวคิดที่สำคัญของปรัชญาพัฒนาการนิยมนั้น การศึกษาเป็นการส่งเสริมพัฒนาการและความเจริญงอกงามของผู้เรียน โดยจัดประสบการณ์ที่สร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งด้านสังคมและธรรมชาติ ครูมีบทบาทเป็นผู้ช่วยเหลือในการเรียนการสอน ผู้เรียนเรียนรู้โดยผ่านความสนใจและความเข้าใจ เน้นการเรียนรู้จากการกระทำและการแก้ปัญหา

5. ทฤษฎีสร้างสรรค์นิยม (Constructivism)

สุชิน เพ็ชรรักษ์ (2544, หน้า3-13) ได้สรุปแนวความคิดของ Seymour Papert จากหนังสือ Mindstorms: Children, Computers, and Powerful Ideas (1980) ผู้สร้างสรรค์ทฤษฎีสร้างสรรค์นิยม เกี่ยวกับพื้นฐานและหลักการสำคัญของทฤษฎีนี้ไว้ดังนี้

1. พื้นฐานทางปรัชญาและจิตวิทยา Papert ได้ยึดแนวคิด Piaget เกี่ยวกับเรื่องความคิดของเด็ก เด็กจะมีความเข้าใจสิ่งต่างๆ อย่างแท้จริง ก็ต่อเมื่อเด็กเป็นผู้สร้างความรู้ขึ้นมาเอง สามารถจัดระบบและโครงสร้างของความรู้ของตนเอง มีความสามารถในการเรียนรู้ตั้งแต่เกิดและเรียนรู้ตลอดเวลา

2. พื้นฐานทางพัฒนาการของเทคโนโลยี Papert ได้มองเห็นประโยชน์ของคอมพิวเตอร์และสามารถนำไปใช้เกี่ยวกับการเรียนการสอนเด็ก Papert เสนอว่าเราสามารถออกแบบคอมพิวเตอร์ให้ผู้ใช้สามารถใช้งานได้ และเป็นธรรมชาติเช่นเดียวกับการเรียนและใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้วิธีการติดต่อกับคอมพิวเตอร์จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนรู้สิ่งอื่นๆตามไปด้วย สิ่งสำคัญคือการหาวิธีการทำให้คอมพิวเตอร์กลายเป็นสิ่งที่เด็กทุกคนที่จะติดต่อด้วย เมื่อมีคอมพิวเตอร์ใช้กันอย่างแพร่หลายจะเป็นการกระตุ้นให้มีการพิจารณาแนวการสอนวิชาต่างๆ เกิดแนวคิดใหม่ๆ มีแนวคิดในการกำหนดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรที่เหมาะสมกับอายุของเด็ก คอมพิวเตอร์จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาสติปัญญาของเด็ก คอมพิวเตอร์เป็นสื่อที่ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนความคิด และเราสามารถใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการสร้างสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมาได้

3. พื้นฐานความคิดเกี่ยวกับการศึกษา Papert มีทัศนะต่อการศึกษว่าการศึกษามีใช่เป็นเรื่องของการสอน โดยเฉพาะการสอนในห้องเรียน ดังที่คนส่วนใหญ่ยอมรับกัน ห้องเรียนเป็นสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีใช้ของจริง และไม่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดทำหลักสูตรต้องกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่องที่จะเรียน และแนวทางจัดการเรียนการสอนให้ครูที่ได้รับการพัฒนามาแล้ว สามารถจัดการสอนได้ให้ดีที่สุด

หลักการสำคัญของการเรียนรู้ตามทฤษฎีสร้างสรรค์นิยม ได้แก่

1. การให้โอกาสผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่มทำโครงการที่ตนเองสนใจ การสนับสนุนอย่างพอเพียง และเหมาะสม จากครูซึ่งได้รับการฝึกฝนให้มีความเข้าใจกระบวนการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง

2. การเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนความคิด นำเสนอผลการวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

3. การให้เวลาทำโครงการอย่างต่อเนื่อง

4. การเชื่อมโยงสิ่งที่รู้แล้วกับสิ่งที่กำลังเรียน

5. การนำสิ่งใหม่ไปใช้ด้วยตนเอง เช่น การสร้างสิ่งใหม่ ๆ ต่อไปอีก เป็นต้น

สรุปได้ว่า ทฤษฎีสร้างสรรค์นิยม มีพื้นฐานที่สำคัญ 3 ประการ คือ พื้นฐานทางปรัชญาและจิตวิทยา พื้นฐานทางพัฒนาการของเทคโนโลยี และพื้นฐานความคิดเกี่ยวกับการศึกษา และมีหลักการสำคัญ คือ การเปิด

โอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่มทำโครงการที่ตนเองสนใจ มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับสิ่งที่กำลังเรียน และการนำสิ่งใหม่ไปใช้ในการสร้างองค์ความรู้

6. จิตวิทยาการเรียนรู้

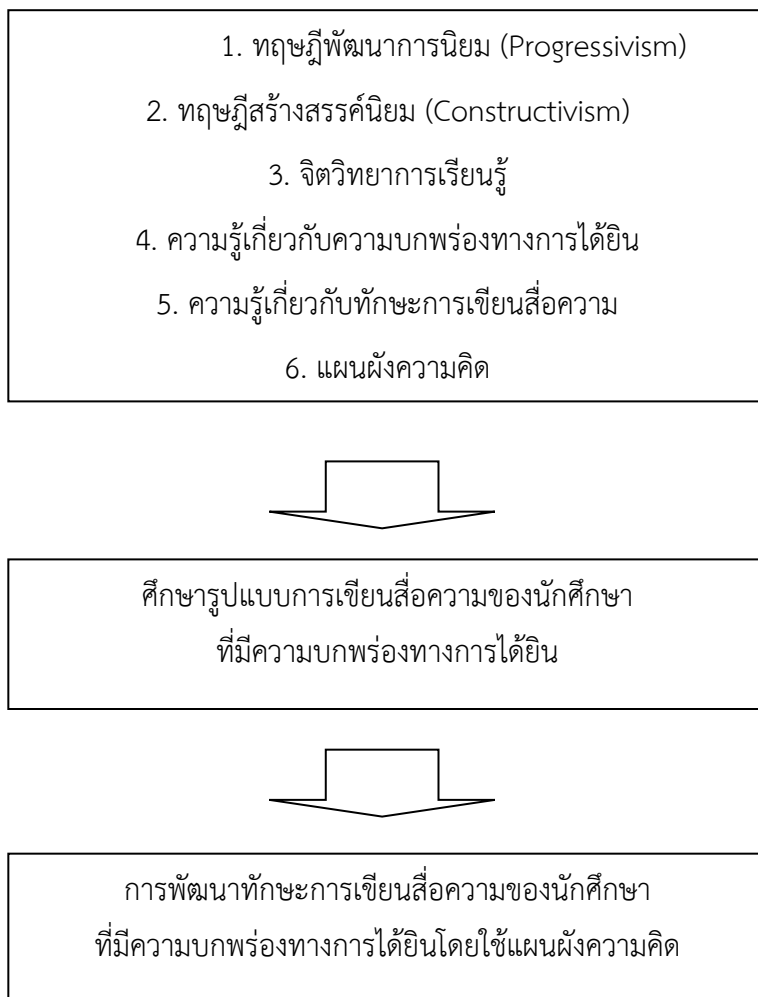
Hilgard และ Bower (1966) กล่าวว่า จิตวิทยาการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความหมายของคำว่า จิตวิทยา ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า Psychology มีรากศัพท์มาจากภาษากรีก 2 คำ คือ Psyche แปลว่า วิญญาณ กับ Logos แปลว่า การศึกษา ตามรูปศัพท์ จิตวิทยาจึงแปลว่า วิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับวิญญาณ แต่ในปัจจุบันนี้ จิตวิทยาได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ความหมายของจิตวิทยาได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย นั่นคือ จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์

Bandura (1969) กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมในสังคม ซึ่งทั้งผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน โดยเป็นการเรียนรู้จากการสังเกตหรือเลียนแบบ

ทรงศักดิ์ สองสนธิ (2552, หน้า 79) ได้ให้ความหมายว่าจิตวิทยาการเรียนรู้ว่า หมายถึงการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์ เมื่อเกิดการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการฝึกฝน หรือการมีประสบการณ์จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างค่อนข้างถาวร

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า จิตวิทยาการเรียนรู้ คือการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์ ที่มีการพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

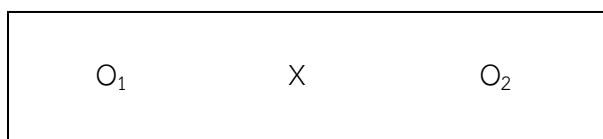

ภาพประกอบที่ 2.2 : กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยใช้แผนผังความคิด กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ปีการศึกษา 2557 การทดลองนี้เป็นการทดลองแบบ วิจัยและพัฒนา (Reseach and Development) แบบแผนการทดลองเป็นแบบ One Group Pretest-Posttest Design (นิคม ตั้งคะพิภพ 2543, หน้า310) ดังนี้

- O₁ หมายถึง คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน
X หมายถึง การสอนการเขียนสื่อความโดยใช้แผนผังความคิด
O₂ หมายถึง คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน

ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร : นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ปีการศึกษา 2557 จำนวน 56 คน

กลุ่มตัวอย่าง : นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1. ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนสื่อความ
3. ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ และจิตวิทยา

การศึกษาพิเศษ

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบเครื่องมือ

1. สร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและนำไปให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัยตรวจสอบคำถาม
2. นำแบบสอบถามไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
3. นำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน รวม 3 ท่าน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 15 แผน เวลา 30 ชั่วโมง (แผนละ 2 ชั่วโมง)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบทดสอบปรนัย ก่อนเรียน - หลังเรียน การเขียนสื่อความ จำนวน 5 ข้อ
2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 15 แผน เวลา 30 ชั่วโมง (แผนละ 2 ชั่วโมง)

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 15 แผน เวลา 30 ชั่วโมง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาวิธีสอน ทฤษฎีและกิจกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ศึกษารูปแบบ วิธีการ การเขียนแผนผังความคิด (Mind mapping)
3. วิเคราะห์เนื้อหาการเขียนสื่อความ และจุดประสงค์ เพื่อเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 15 แผน เวลา 30 ชั่วโมง รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และเสนอผู้เชี่ยวชาญ3ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน รวม 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้อง สอดคล้องและความเหมาะสมของเนื้อหา วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและการประเมินผล

6. นำข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
 $\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

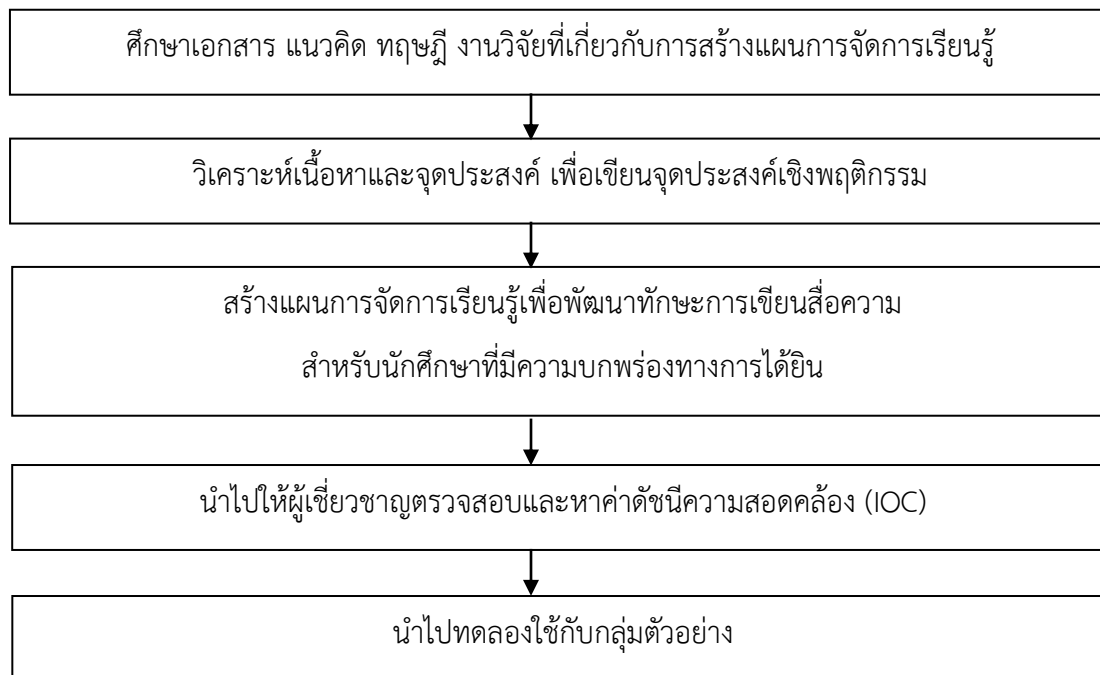
7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้ว ไปหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2528, หน้า136) ตามขั้นตอน ต่อไปนี้

ก. การหาประสิทธิภาพรายบุคคล (Individual Tryout) ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของที่ปรึกษาโครงการวิจัยและผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่บกพร่องทางการได้ยิน จำนวน3 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกนักเรียน เก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (70/70) ได้ค่าประสิทธิภาพ 71.02/70 การทดลองขั้นนี้เพื่อศึกษาความยากง่าย เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และเวลาที่ใช้ เพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

ข. การหาประสิทธิภาพเป็นกลุ่มเล็ก (1:10) (Small Group Tryout) ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่บกพร่องทางการได้ยินที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มย่อย(Small Group Tryout) จากนักศึกษาที่บกพร่องทางการได้ยินเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (80/80) ได้ค่าประสิทธิภาพ 80.34/80.37 เพื่อหาข้อบกพร่องของแผนการจัดการเรียนรู้แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

8. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

จากขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สามารถสรุปได้ดังแผนภาพที่ 3.1

แผนภาพที่ 3.1 สรุปขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

2. แบบทดสอบปรนัย การเขียนสื่อความ ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 6 ข้อ

ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษาตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้อง กับการเขียนสื่อความ

2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนสื่อความ ชนิดเขียนตอบ

จำนวน 10 ข้อ

2.4 เสนอแบบทดสอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยตรวจสอบความถูกต้องของภาษา เนื้อหา

2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านด้านการสอนภาษาไทย ด้าน

การศึกษาพิเศษ และด้านหลักสูตรและการสอน ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป

2.6 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้

ยิน จำนวน 10 คน

2.7 นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อหาค่าความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนก คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป พร้อมทั้งปรับปรุงข้อที่ไม่ถึงเกณฑ์ จนได้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่สมบูรณ์จำนวน 6 ข้อ และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามสูตร KR20ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 (Kuder Richardson, อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2539, หน้า168) ดังนี้

$$r_n = \frac{n}{n-1} \left\{ \frac{pq}{St^2} \right\}$$

r_n	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน	จำนวนข้อสอบ
p	แทน	สัดส่วนของนักศึกษาที่ตอบถูกต้อง
q	แทน	สัดส่วนของนักศึกษาที่ตอบผิด
St^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบทดสอบฉบับนั้น

2.8 นำแบบทดสอบวัดผลการเขียนสื่อความ ที่ได้ตามเกณฑ์ปรับปรุงใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลการเขียนสื่อความ 1 ชุด จำนวน 3 ข้อ ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียน (pretest) และใช้ทดสอบหลังการเรียน (posttest) จำนวน 3 ข้อ ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที

จากขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดการเขียนสื่อความ สามารถสรุปได้ดังแผนภาพที่ 3.2

แผนภาพที่ 3.2 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่างๆ
2. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยแบบสอบถามความคิดเห็นมีรายละเอียด ดังนี้

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 20 ข้อ ซึ่งถาม 4 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้าน

การออกแบบเนื้อหา ด้านการเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิด และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งคำถามที่ใช้มีการกำหนดค่าความคิดเห็น 5 ระดับ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 เกณฑ์การกำหนดค่าระดับความคิดเห็น

ระดับความคิดเห็น	ค่าคะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

สำหรับการให้ความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่วัดได้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยพิจารณาค่าระดับความคิดเห็น ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การแปลความหมายของค่าระดับความคิดเห็น

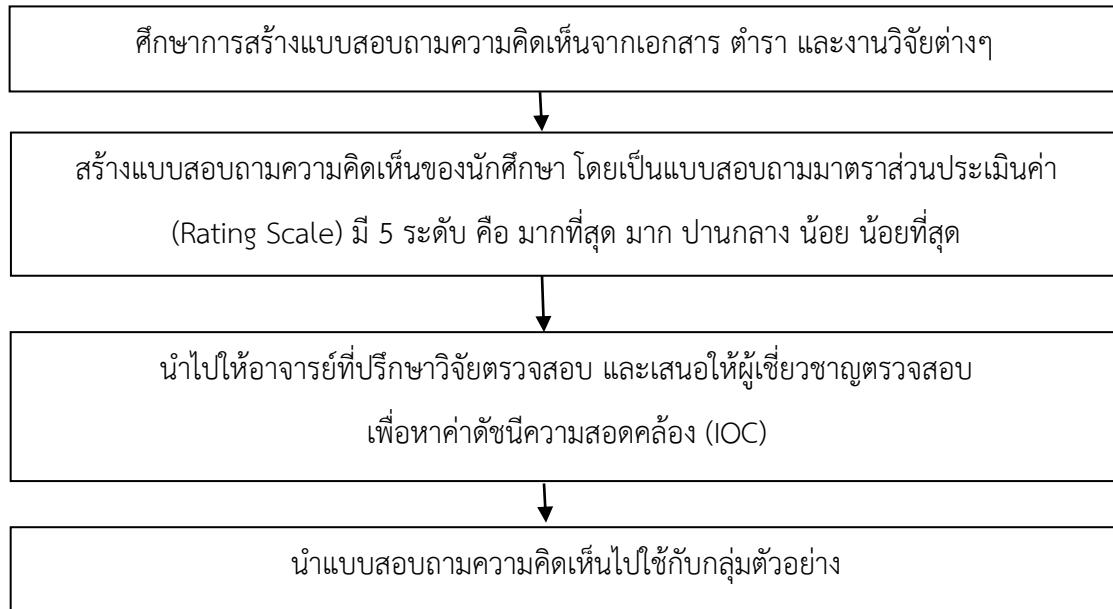
ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
0.00-1.49	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1.50-2.49	เห็นด้วยน้อย
2.50-3.49	เห็นด้วยปานกลาง
3.50-4.49	เห็นด้วยมาก
4.50-5.00	เห็นด้วยมากที่สุด

3. นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนออาจารย์ผู้ที่ปรัษาวิจัยตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์

4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านด้านการสอนภาษาไทย ด้านการศึกษาพิเศษและด้านหลักสูตรและการสอน ตรวจสอบ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

5. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

จากขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ โดยใช้แผนผังความคิด สามารถสรุปได้ดังแผนภาพที่ 3.3

แผนภาพที่ 3.3 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนข้อความ โดยใช้แผนผังความคิด

ขั้นการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ก่อนการทดลองสอน ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบแบบทดสอบปรนัย ก่อนเรียน เรื่อง การเขียนข้อความ จำนวน 5 ข้อ
2. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง
3. หลังทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบปรนัย หลังเรียน เรื่องการเขียนข้อความ จำนวน 5 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับก่อนเรียนแล้วตรวจให้คะแนน
4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และนำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบt-testแบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มมีความสัมพันธ์กัน
2. วิเคราะห์ผลความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD)
3. วิเคราะห์รูปแบบการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้เอกสารอ้างอิงในการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยใช้แผนผังความคิด กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 30 คน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ปีการศึกษา 2557 เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษารูปแบบการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ตอนที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ตอนที่ 1 ผลการศึกษารูปแบบการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

จากการศึกษารูปแบบการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบรูปแบบการเขียน ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 รูปแบบการเขียนสื่อความที่พบของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

รูปแบบการเขียนที่พบ	จำนวนครั้งที่พบ	ร้อยละ	อันดับ
เขียนกลับคำ	57	19.19	2
เรียงคำผิดหลักภาษา	49	16.49	3
ขาดคำเชื่อม	68	22.90	1
เขียนคำสั้นๆ	47	15.82	4
ใช้คำฟุ่มเฟือย	34	11.48	6
ใช้คำผิดความหมาย	42	14.14	5

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีรูปแบบการเขียนสื่อความที่พบทั้งหมด 6 รูปแบบ โดยผู้วิจัยได้นำจำนวนครั้งที่พบมาจัดทำเป็นค่าร้อยละ และเรียงอันดับ ผลปรากฏดังนี้ รูปแบบการเขียนสื่อความที่พบมากที่สุด คือ การเขียนโดยขาดคำเชื่อม พบร้อยละ 22.90 และที่พบบรองลงมาได้แก่ การเขียนกลับคำ พบร้อยละ 19.19 การเขียนโดยเรียงคำผิดหลักภาษา พบร้อยละ 16.49 การเขียนคำสั้นๆ พบร้อยละ 15.83 การเขียนโดยใช้คำผิดความหมาย พบร้อยละ 14.14 และการเขียนโดยใช้คำฟุ่มเฟือย พบร้อยละ 11.48 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การหาประสิทธิภาพรายบุคคล (Individual Tryout) กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกนักศึกษา เก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (70/70) ได้ค่าประสิทธิภาพ 71.02/70 ปรากฏดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบรายบุคคล

กลุ่มทดลอง	ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้		เกณฑ์การประเมิน
	ประสิทธิภาพของกระบวนการ(E_1)	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์(E_2)	
การทำใบงานระหว่างเรียน	71.02		70
แบบทดสอบหลังเรียน		70	70

จากการทดสอบหาค่าประสิทธิภาพแบบรายบุคคลนั้น ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีความเหมาะสมกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มย่อย (Small Group Tryout) จากนักศึกษาเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (80/80) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ได้ค่าประสิทธิภาพ 80.34/80.37 ปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 4.3 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบกลุ่มเล็ก

กลุ่มทดลอง	ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้		เกณฑ์การประเมิน
	ประสิทธิภาพของกระบวนการ(E_1)	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์(E_2)	
การทำใบงานระหว่างเรียน	80.34		80
แบบทดสอบหลังเรียน		80.37	80

การทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 30 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน แล้วจึงดำเนินการทดลอง ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง โดยใช้ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง โดยทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยใช้การทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลจากการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ ได้ค่าประสิทธิภาพ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

กลุ่มทดลอง	ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้		เกณฑ์การประเมิน
	ประสิทธิภาพของกระบวนการ(E_1)	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์(E_2)	
การทำใบงานระหว่างเรียน	81.79		80
แบบทดสอบหลังเรียน		84	80

จากตารางที่ 4.4 พบว่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักศึกษาทำใบงานระหว่างเรียน มีค่าเท่ากับ 81.79 และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 84 แสดงว่า ประสิทธิภาพของ

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีค่าเท่ากับ 81.79/84 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 80/80 ปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	SD	t - test	sig
การทดสอบก่อนเรียน	30	21.4	2.80	15.10*	.00
การทดสอบหลังเรียน	30	27.53	2.16		

จากตารางที่ 4.5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนสื่อความ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 21.4 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 2.80 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 27.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 2.16 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเรื่องการเขียนสื่อความ สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$		D
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	30	21.4	27.53	6.13

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีค่าเฉลี่ยของพัฒนาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น คือ 6.13

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อ
 ความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อ
 ความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ข้อ	ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
	ด้านการจัดการเรียนรู้			
1	การจัดการเรียนรู้มีความสนุกสนาน	4.2	0.81	เห็นด้วยมาก
2	การจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อผู้เรียน	4.53	0.68	เห็นด้วยมากที่สุด
3	ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	3.87	0.78	เห็นด้วยมาก
4	การจัดการเรียนรู้มีความน่าสนใจ	4.57	0.68	เห็นด้วยมากที่สุด
	ความคิดเห็นโดยรวมด้านการจัดการเรียนรู้	4.29	0.06	เห็นด้วยมาก
	ด้านการออกแบบเนื้อหา			
1	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมต่อผู้เรียน	4.03	0.72	เห็นด้วยมาก
2	เนื้อหาช่วยส่งเสริมการพัฒนาการเขียนสื่อความ	4.53	0.73	เห็นด้วยมากที่สุด
3	เนื้อหาเข้าใจง่าย	4.27	0.64	เห็นด้วยมาก
4	เนื้อหาที่มีความน่าสนใจ	4.43	0.57	เห็นด้วยมากที่สุด
	ความคิดเห็นโดยรวมด้านการออกแบบเนื้อหา	4.32	0.08	เห็นด้วยมาก
	ด้านการเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิด			
1	การเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิดทำให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น	4.83	0.38	เห็นด้วยมากที่สุด
2	การเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิดมีความเหมาะสม	4.60	0.56	เห็นด้วยมากที่สุด
3	การเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิดช่วยพัฒนาการเขียนสื่อความได้	4.70	0.65	เห็นด้วยมากที่สุด
4	การเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิดทำให้เข้าใจการเขียนสื่อความ	4.57	0.68	เห็นด้วยมากที่สุด
	ความคิดเห็นโดยรวมด้านการเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิด	4.68	0.14	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.7 (ต่อ) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน
 สื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ข้อ	ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
1	ผู้เรียนได้รับความรู้มากขึ้น	4.47	0.78	เห็นด้วยมาก
2	ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น	4.67	0.55	เห็นด้วยมากที่สุด
3	ผู้เรียนสามารถเขียนสื่อความได้ดียิ่งขึ้น	4.77	0.43	เห็นด้วยมากที่สุด
4	ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจในการเขียนสื่อความมากยิ่งขึ้น	4.77	0.43	เห็นด้วยมากที่สุด
	ความคิดเห็นโดยรวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.77	0.16	เห็นด้วยมากที่สุด
	ความคิดเห็นโดยรวม	4.49	0.11	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกี่ยวกับการพัฒนา
 ทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)=4.49 และ
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)=0.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมี
 ความคิดเห็นโดยรวมเห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)=4.67 และ
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)=0.16 รองลงมาคือด้านการเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)=4.68 และ
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)=0.14 ด้านการออกแบบเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)=4.32 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 (S.D.)=0.08 และ ด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)=4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)=0.06
 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1) ผลการศึกษารูปแบบการเขียนข้อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีรูปแบบการเขียนข้อความที่พบทั้งหมด 6 รูปแบบ โดยผู้วิจัยได้นำจำนวนครั้งที่พบมาจัดทำเป็นค่าร้อยละ และเรียงอันดับ ผลปรากฏดังนี้ รูปแบบการเขียนข้อความที่พบมากที่สุด คือ การเขียนโดยขาดคำเชื่อม พบร้อยละ 22.90 และที่พบรองลงมาได้แก่ การเขียนกลับคำ พบร้อยละ 19.19 การเขียนโดยเรียงคำผิดหลักภาษา พบร้อยละ 16.49 การเขียนคำสั้น ๆ พบร้อยละ 15.83 การเขียนโดยใช้คำผิดความหมาย พบร้อยละ 14.14 และการเขียนโดยใช้คำฟุ่มเฟือย พบร้อยละ 11.48 ตามลำดับ

2) ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนข้อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักศึกษาทำใบงานระหว่างเรียน มีค่าเท่ากับ 81.79 และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 84 แสดงว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนข้อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีค่าเท่ากับ 81.79/84 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 80/80 ปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนข้อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนข้อความ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีคะแนนเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนข้อความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$) = 21.4 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.80 และหลังเรียน ($\bar{X}$) = 27.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.16 โดยนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีค่าเฉลี่ยของพัฒนาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น คือ 6.13

4) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนข้อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนข้อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นโดยรวมเห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.16 รองลงมาคือด้านการเรียนรู้ด้วยแผนผัง

ความคิด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) = 0.14 ด้านการออกแบบเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.32 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) = 0.08 และ ด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) = 0.06 ตามลำดับ

อภิปรายผล

1) ผลการศึกษารูปแบบการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีรูปแบบการเขียนสื่อความที่พบทั้งหมด 6 รูปแบบ โดยผู้วิจัยได้นำจำนวนครั้งที่พบมาจัดทำเป็นค่าร้อยละ และเรียงอันดับ ผลปรากฏดังนี้ รูปแบบการเขียนสื่อความที่พบมากที่สุด คือ การเขียนโดยขาดคำเชื่อม พบร้อยละ 22.90 และที่พบรองลงมาได้แก่ การเขียนกลับคำ พบร้อยละ 19.19 การเขียนโดยเรียงคำผิดหลักภาษา พบร้อยละ 16.49 การเขียนคำสั้นๆ พบร้อยละ 15.83 การเขียนโดยใช้คำผิดความหมาย พบร้อยละ 14.14 และการเขียนโดยใช้คำฟุ่มเฟือย พบร้อยละ 11.48 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาดังกล่าว พบว่า รูปแบบทั้ง 6 รูปแบบที่พบ ได้แก่ การเขียนโดยขาดคำเชื่อม การเขียนกลับคำ การเขียนโดยเรียงคำผิดหลักภาษา การเขียนคำสั้นๆ การเขียนโดยใช้คำผิดความหมาย และการเขียนโดยใช้คำฟุ่มเฟือย ล้วนเป็นข้อบกพร่องที่พบได้มากในเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สอดคล้องกับความเห็นของ มานพ คูหาแก้ว (2547, หน้า 47) ที่กล่าวถึงข้อบกพร่องในการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินว่า ความบกพร่องทางการได้ยินของเด็กทำให้การรับรู้ทางภาษามีน้อย ประกอบกับการเรียนรู้คำศัพท์ยังอยู่ในวงจำกัดคือคำที่รู้มีน้อย ทำให้ภาษาเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินขาดความหมายที่สมบูรณ์ ขาดการต่อเนื่องของข้อความหรือประโยคอันเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความไม่สามารถในทางภาษาเขียนของเด็กเหล่านี้ ลักษณะการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินใช้ค่าง่ายๆ เป็นคำที่เด็กรู้จักและเข้าใจก่อนเขียนเป็นประโยคสั้นๆ ใช้คำฟุ่มเฟือย และเขียนคำซ้ำๆกัน คำที่เขียนในแต่ละประโยคมักจะเรียงผิดหลักไวยากรณ์ ทั้งนี้เนื่องมาจากพัฒนาทางการภาษายังไม่ดีพอ

จากผลการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัญหาสำคัญที่ทำให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เขียนสื่อความได้ไม่เหมาะสม คือการเขียนโดยขาดคำเชื่อม ทั้งนี้อาจเนื่องจากการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของนักศึกษาเหล่านี้ จะใช้ภาษามือเป็นหลัก ซึ่งภาษามือนั้นจะใช้การถ่ายทอดภาษาเป็นคำ มากกว่าการเรียบเรียงเป็นประโยคที่สละสลวย ซึ่งต่างจากภาษาพูดของคนปกติ ที่ต้องมีกรลั่นกรองคำพูด กรลั่นกรองภาษาให้สละสลวย เพื่อให้หน้าฟัง สอดคล้องกับความเห็นของ ผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 34-37) ซึ่งกล่าวถึงวิธีการสื่อความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไว้ว่า เด็กเหล่านี้จะมีวิธีการสื่อสารหลายวิธี หนึ่งในหลายวิธีนั้นคือ การใช้ภาษามือ และการสะกดตัวอักษรด้วยนิ้วมือ ซึ่งเป็นระบบการสื่อสารอย่างหนึ่งของคนหูหนวก ทำมือแต่ละท่ามีความหมายเท่ากับตัวอักษร 1 ตัว ในภาษาไทย ตั้งแต่ ก ถึง ฮ เมื่อต้องการจะสะกดคำ หรือประสมอักษร “ผู้พูด” ก็จะแสดงท่า

มือของตัว อักษรเหล่านั้นติดต่อกันจนจบคำที่ไม่มีในภาษามือเท่านั้น เช่น ชื่อคน ชื่อสถานที่ เป็นต้น ด้วยการสื่อสารด้วยภาษามือและการสะกดตัวอักษรด้วยนิ้วมือ จึงทำให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หรือเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะใช้เพียงคำสั้น ๆ ขาดคำเชื่อม ซึ่งน่าจะเป็นเหตุที่ทำให้นักศึกษาที่บกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาเรื่องการใช้คำเชื่อมมากที่สุด

2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนข้อความ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีคะแนนเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนข้อความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$) = 21.4 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.80 และหลังเรียน ($\bar{X}$) = 27.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.16 โดยนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีค่าเฉลี่ยของพัฒนาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น คือ 6.13 จากผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าน่าจะมาจากการที่ผู้เรียนได้เรียนการเขียนข้อความ โดยเริ่มจากสิ่งที่ยังไปหายาก และมีการจัดกระบวนการเรียนอย่างเป็นลำดับ ให้ผู้เรียนค่อยๆ คิด ว่าต้องมีสิ่งใดเขียนบ้าง สืบเนื่องจากการใช้แผนผังความคิดในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ โทนี บูซาน (Buzan, 1997, หน้า 541 อ้างถึงใน ธัญญา ผลอนันต์, 2542, หน้า 35) ที่กล่าวว่าการสร้างแผนผังความคิดนั้น สามารถนำไปใช้ในการระดมพลังสมอง ใช้สรุปหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ ใช้วิเคราะห์เนื้อหาหรืองานต่าง ๆ ใช้จัดระบบความคิดและจำได้ดี และให้นำเสนอข้อมูล

เนื่องจากกระบวนการเขียนนั้น ผู้เขียนต้องสามารถใช้สมองในการคิด เพื่อสร้างเรื่องราวต่างๆ หรือถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ออกมาให้ได้ ดังที่ผู้เขียนต้องการ ดังที่ ฌักทรี เทพพรธนะ (2541, หน้า 138) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียน ไว้ว่า องค์ประกอบของการเขียน จะต้องประกอบด้วยเนื้อหา และภาษา ดังนี้ 1) เนื้อหา คือ เนื้อเรื่องหรือเรื่องราว ที่ผู้เขียนต้องการจะให้ผู้อ่านได้ทราบอาจจะเป็นเรื่องของบุคคล เหตุการณ์ สถานที่ หรืออาจจะเป็นข้อคิดเห็น จินตนาการ อารมณ์ ความรู้สึก ฯลฯ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกันได้ 2) ภาษา คือ ถ้อยคำ สำนวนโวหารต่างๆ ซึ่งมีทั้งรูปแบบตามหลักภาษาและตามความนิยมของผู้ใช้ภาษาในการเขียนเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ผู้เขียนควรคำนึงถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเพศ วัย อายุ ระดับการศึกษา ความสนใจของผู้อ่าน รวมทั้งคำนึงถึงกาลเทศะและรูปแบบในการนำเสนอด้วย

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า สอดคล้องกับกระบวนการใช้แผนผังความคิด เนื่องจากการใช้แผนผังความคิด จะทำให้ผู้เรียนได้ใช้สมองอย่างเกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับความคิดของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, หน้า 182) ซึ่งอธิบายถึงแผนผังความคิดไว้ว่า เป็นการนำเอาทฤษฎีที่เกี่ยวกับสมองไปใช้ให้เกิดประโยชน์

สูงสุด การเขียนแผนที่ความคิดนั้นเกิดจากการใช้ทักษะทั้งหมดของสมอง เป็นการทำงานร่วมกันของสมองทั้ง 2 ซีก คือ สมองซีกซ้ายและซีกขวา ซึ่งสมองซีกซ้ายจะทำหน้าที่ในการวิเคราะห์คำ ภาษา สัญลักษณ์ ระบบ ลำดับความเป็นเหตุผล ตรรกวิทยา ส่วนสมองซีกขวากจะทำหน้าที่สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ความงาม ศิลปะ จังหวะ โดยมีแถบเส้นประสาทคอร์ปัสคัลโลซัมเป็นเสมือนสะพานเชื่อม

3) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) = 0.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นโดยรวมเห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) = 0.16 รองลงมาคือด้านการเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) = 0.14 ด้านการออกแบบเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.32 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) = 0.08 และ ด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) = 0.06 ตามลำดับ

จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนมีความเห็นด้านที่มากที่สุดคือประโยชน์ที่ได้รับ แสดงว่าผู้เรียนมองเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถพัฒนาการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้น่าจะเนื่องมาจากการที่ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพอย่างเต็มที่ ในการคิด และสื่อความหมายออกมาในรูปแบบของการเขียน โดยเริ่มเขียนอย่างเป็นระบบด้วยการลำดับเหตุการณ์ ลำดับเรื่องราวผ่านแผนผังความคิด สอดคล้องกับความเห็นของผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 76-77) ที่กล่าวถึงความสามารถทางสติปัญญาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินว่า ผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาจคิดว่า เด็กประเภทนี้เป็นเด็กที่มีสติปัญญาต่ำ ความจริงแล้วไม่เป็นเช่นนั้น ความจริงแล้ว ระดับสติปัญญาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จากรายงานการวิจัยเป็นจำนวนมากพบว่า มีการกระจายคล้ายเด็กปกติ ซึ่งจากงานวิจัยนี้พบว่า ผู้เรียนซึ่งมีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความคิดสร้างสรรค์ที่มากกว่าเด็กปกติ แต่เนื่องจากการรับสารที่บกพร่องจึงทำให้มีอุปสรรคในการเรียนรู้และการสื่อสาร

จากอุปสรรคในการเรียนรู้และการสื่อสาร หากผู้สอนสามารถที่จะจัดกิจกรรมหรือจัดวิธีการเรียนให้เหมาะสม ดังงานวิจัยนี้ ที่ใช้แผนผังความคิด มาประกอบในการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสื่อความ ซึ่งผู้เรียนได้คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างเป็นระบบ และสามารถถ่ายทอดเรื่องราวที่คิดได้ ก็จะทำให้ผู้เรียนซึ่งมีความบกพร่องได้เห็นคุณค่าของตนเองและนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น รวมไปถึงความพึงพอใจของผู้เรียนอีกด้วย สอดคล้องกับความเห็นของผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 76-77) ที่กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำนวนมาก มี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิธีการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน เหมาะที่จะนำมาใช้กับเด็กปกติมากกว่า วิธีการบางอย่างจึงไม่เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ยิ่งไปกว่านั้นเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาทางภาษาและมีทักษะทางภาษาจำกัด จึงเป็นอุปสรรคในการทำข้อสอบ เพราะผู้ที่ทำข้อสอบได้ดีนั้นต้องมีความรู้ทางภาษาเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ค่อนข้างต่ำกว่าเด็กปกติ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า การใช้แผนผังความคิด สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้ แต่ผู้สอนควรอธิบายวิธีการเรียนและยกตัวอย่าง อย่างละเอียด เนื่องจากนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะชอบเรียนรู้ผ่านการให้ตัวอย่าง
2. จากผลการวิจัยพบว่า เมื่อให้ผู้เรียนทำงานของตนเอง ผู้เรียนจะขาดความมั่นใจ แต่เมื่อจัดกิจกรรมกลุ่ม พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเปลี่ยนไป กล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมความมั่นใจให้กับผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น จะไม่ค่อยมั่นใจในการเรียน ด้วยคิดว่าตนเองด้อยกว่าผู้อื่น
3. จากผลการวิจัย สามารถนำไปขยายผลเพื่อทำวิจัยในประเด็นอื่นๆได้ สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เช่น การใช้คำเชื่อม การใช้คำศัพท์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยพัฒนาการเขียนด้านอื่นๆให้แก่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. ควรทดลองใช้วิธีการสอนที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อพัฒนาด้านการเขียนให้แก่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
3. ควรมีการวิจัยเพื่อการเรียนร่วมกัน ระหว่างนักศึกษาทั่วไปและนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรมภาษาไทย

กองทัพ เคลือบพนิชกุล.(2542).การใช้ภาษาไทย.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

จุไรรัตน์ มาประสพ.(2547).การศึกษาความสามารถในการเขียนประโยคของนักเรียนที่

มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่4 โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. ปรินูญานิพนธ์
กศม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์.(2539).การพัฒนาหลักสูตร:หลักการและแนวปฏิบัติ.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์อัสสัมชัญ.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2528).ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ.(2549).หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่3.กรุงเทพฯ:
อักษรเจริญทัศน์.

ณภัทร เทพพรธนะ.(2541).ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร.กรุงเทพฯ:ดอกหญ้า.

ถวัลย์ มาสจรัส.(2546).PDCA:นวัตกรรมการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการ
เขียนหนังสือสำหรับครูและผู้บริหาร.กรุงเทพฯ:21เซ็นจูรี่.

ทรงศักดิ์ สองสนิท.(2552).การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือบนเว็บโดยใช้พื้นฐานการเรียนรู้
แบบโครงการ.วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

อึ้ง บัวศรี.(2531).ทฤษฎีหลักสูตร:การออกแบบและการพัฒนา.กรุงเทพฯ:เอราวัณการพิมพ์.

ธัญญา ผลอนันต์.(2542).ใช้หัวคิด.กรุงเทพฯ:ขวัญข้าว'๙๔.

น้ำฝน ประทุมชัย.(2548).จิตลักษณะบางประการที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่า
ฟันอุปสรรคของนักเรียนช่วงชั้นที่3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นิคม ตั้งคะพิภพ. (2543). สถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา : มโนทัศน์และการประยุกต์ การวิเคราะห์ความ
แปรปรวน การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมและการออกแบบการวิจัยทางการศึกษา. นครปฐม : คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นิตยา นิลคุหา.(2534).รายงานการวิจัยเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
การเรียนร่วมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- ประภาพร ธรรมวิพากย์.(2550).การศึกษาความสามารถในการเขียนประโยคจากการสอนโดยใช้แผ่นภาพ
การ์ตูนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่6
 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น.ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ผดุง อารยะวิญญู.(2542).เด็กที่มีความต้องการพิเศษ.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
 _____.(2544).เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฝ่ายวิชาการบิสคิด.(2550). **ฟัง คิด อ่าน เขียน**. กรุงเทพฯ: ธรรมกมลการพิมพ์.
- พิมพ์พันธุ์ เตชะคุปต์.(2543). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธีและเทคนิค
การสอน1.กรุงเทพฯ:เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- มานพ คูหาแก้ว.(2542).การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนรูปประโยคระหว่าง
การสอนโดยใช้แผ่นภาพการ์ตูนกับการสอนปกติของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.
 ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต(เทคโนโลยีการศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัชณี ภาเข็ม.(2543).การพัฒนาแผนการสอนเขียนวิชาภาษาไทย **ชั้นประถมศึกษาปีที่2**
โดยใช้แผนภูมิประสบการณ์.การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน.(2546).พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.กรุงเทพฯ:นานมีบุ๊คส์
 พับลิเคชั่นส์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.(2539).**หลักการวิจัยทางการศึกษา**.กรุงเทพฯ:ทวีกิจการพิมพ์.
- วารี ธีระจิตร.(2545).**การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ**.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ โสมประยูร.(2542).**การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**.กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์.(2549).เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506702:**นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้**
(Innovation for learning).มหาสารคาม:ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุชิน เพ็ชรรัช.(2544).รายงานการวิจัยเรื่อง**การจัดกระบวนการเรียนรู้**.กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ.(2545). **19 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ**.กรุงเทพฯ:ภาพพิมพ์.
- โสรัจ พิศชวนชม.(2543).**ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ**.อุดรธานี:สถาบันราชภัฏอุดรธานี.สำนักวิชาการ
 และมาตรฐานการศึกษา.(2548).**แผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม1**.
 กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สำลี รักสุทธี.(2554).การเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิง วิเคราะห์และ
 การเขียนสื่อความ ระหว่างการใช้แผนผังความคิดกับนวัตกรรมแบบเปิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 ปีที่6. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ การสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
 อัครพงษ์ สัจจวาทิต.(2546).ปรัชญาการศึกษาแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.กรุงเทพฯ:บริษัท แอล ทีเพรส จำกัด.

บรรณานุกรมภาษาอังกฤษ

Banura, A. (1969). *Principle of behavior modification*. New York : Holt.

Hilgard E.R. and Bower G.H. (1966). *Theories of learning*. New York: Appleton-Century-Crofts.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ และ ผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบูรณ์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรวิภาร์ หงส์งาม
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาศนีย์ ศรีพันธุ์

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่

1. อ.สุวิมล สพฤกษ์ศรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมลวรรณ อินอร่าม
3. อ.สิริลักษณ์ มณีรัตน์
4. อ.ภริมา วินิธาสถิตกุล
5. ครูจิรวีวัฒน์ แก้วเขียว

ภาคผนวก ข

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสื่อความ

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 1
เรื่อง “เรียนรู้ก่อนเรียน เขียนสื่อความ”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนปัญหาด้านการเขียนต่างๆ ใส่กระดาษคำตอบ จากนั้นผู้สอนนำความเห็นของผู้เรียนออกมาฉายบนจอโปรเจคเตอร์ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้เห็นปัญหาที่ตนเองและเพื่อนพบ

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อ วัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อความ เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 5 ข้อ ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันสรุปปัญหาจากการเขียนที่เพิ่งพบเจอ จากการทำแบบทดสอบปรนัย

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษคำตอบ
2. แบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อความ

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-แบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อความ	- ประเมินจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน	- แบบทดสอบก่อนเรียน	- ทำทดสอบได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

แบบทดสอบก่อนเรียน
เรื่อง การเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

คำชี้แจง : ให้นักศึกษาเขียนสื่อความในหัวข้อต่อไปนี้

๑.หัวข้อ “ความสุขของฉัน”

.....

.....

.....

.....

.....

๒.หัวข้อ “วัยรุ่นยุคใหม่”

.....

.....

.....

.....

.....

๓.หัวข้อ “เทคโนโลยีกับสังคมไทย”

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ-นามสกุล.....

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่2
เรื่อง “เขียนสื่อความ เรื่องราวใกล้ตัว”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

แผนผังความคิด คือรูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดให้เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนสุ่มถามผู้เรียน 2-3 คน ว่าชอบเรียนวิชาใดบ้าง และเพราะเหตุใดจึงชอบวิชานั้น

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. ผู้สอนอธิบายวิธีการเขียนข้อความ
2. ผู้สอนอธิบายวิธีการเขียนแผนผังความคิด
3. ผู้สอนแจกใบงาน แผนผังความคิด เพื่อให้ผู้เรียนเขียนแผนผังความคิด “วิชาที่ชื่นชอบ” จำนวน 3 วิชา และเหตุผลที่ชื่นชอบวิชานั้น
4. ผู้สอนสุ่มผู้เรียน 2-3 คน ออกมานำเสนอแผนผังความคิดหน้าชั้นเรียน
5. ผู้สอนแจกใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนผังความคิดมาเขียนเรียงเรียงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปวิธีการเขียนข้อความที่ดี

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

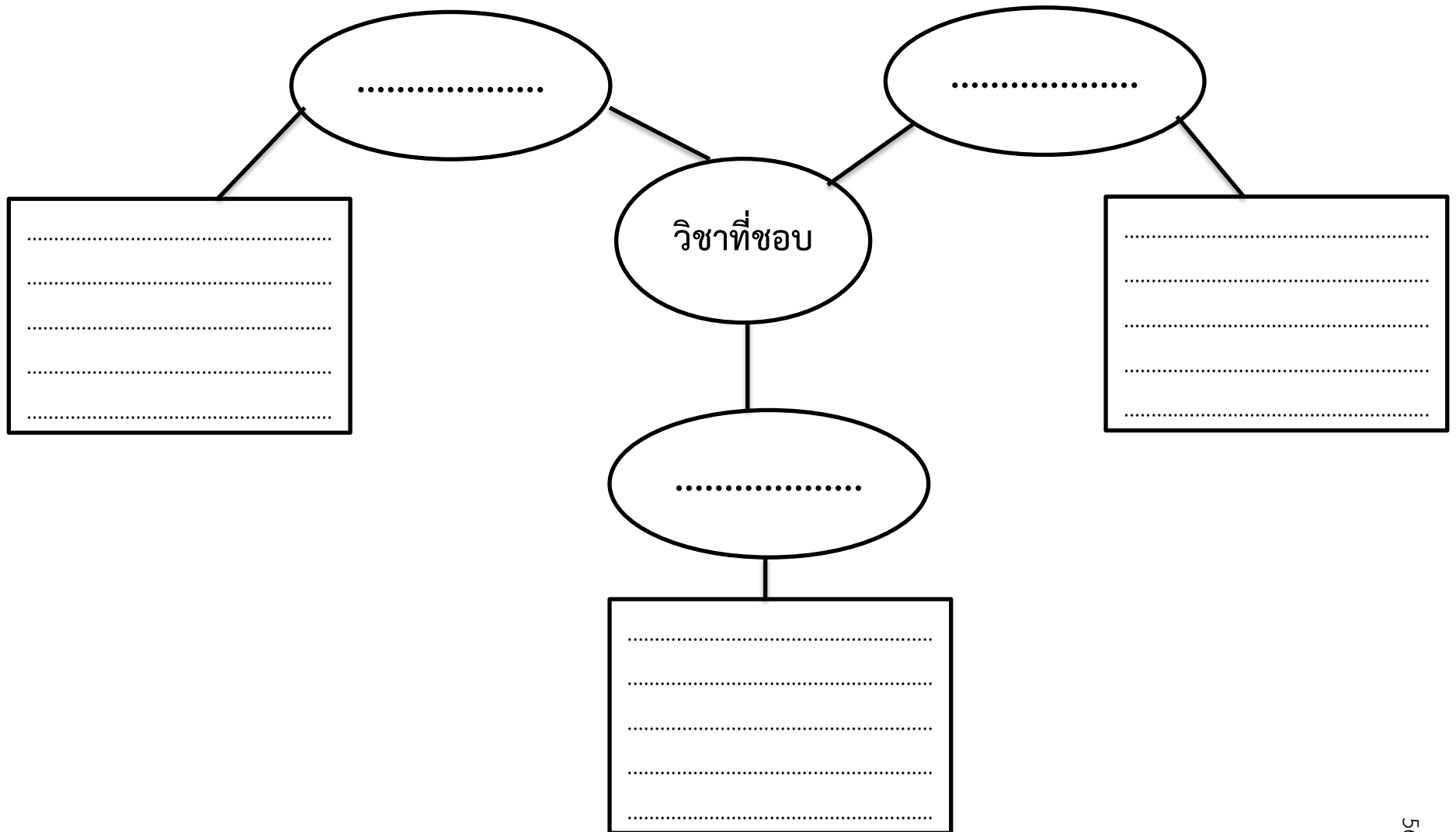
1. ใบงาน แผนผังความคิด
2. ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-ใบงานแผนผังความคิด	- ประเมินจากการทำใบงานแผนผังความคิด	- ใบงานแผนผังความคิด	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ประเมินจากการทำใบงานเขียนข้อความจากแผนผังความคิด	-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ใบงาน “แผนผังความคิด”

จงเขียนแผนผังความคิด เรื่อง “วิชาที่ชอบ” พร้อมทั้งเหตุผลที่ชอบ

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่3
เรื่อง “เขียนสื่อความ ถามไถ่เพื่อน”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

แผนผังความคิด คือรูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดให้เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนถามผู้เรียนว่าใครเลี้ยงสัตว์บ้าง สัตว์อะไร และสุ่มผู้เรียน 2-3 คน ที่เลี้ยงสัตว์ออกมาเล่าเรื่องราวความประทับใจของการเลี้ยงสัตว์

ขั้นดำเนินกิจกรรม

6. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 1 “ถามไถ่เพื่อนฉัน” โดยให้ผู้เรียนแต่ละคนถามเพื่อน 3 คน ว่าชอบสัตว์อะไร และชอบเพราะเหตุใด
7. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และแจกใบงานที่ 2 “เขียนข้อความจากแผนผังความคิด” เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนผังความคิดมาเขียนเรียงเรียงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนสุ่มผลงานของผู้เรียน 2-3 คน ฉายบนเครื่องฉายที่บแสง เพื่อให้เพื่อนๆ ช่วยกันวิเคราะห์ผลงานการเขียน

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. ใบงาน “ถามไถ่เพื่อนฉัน”
2. ใบงาน “เขียนข้อความจากแผนผังความคิด”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-ใบงาน “ถามไถ่เพื่อนฉัน”	- ประเมินจากการทำใบงาน “ถามไถ่เพื่อนฉัน”	- ใบงาน “ถามไถ่เพื่อนฉัน”	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ประเมินจากการทำใบงานเขียนข้อความจากแผนผังความคิด	-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่4
เรื่อง “เขียนสื่อความ ถามไถ่เพื่อน(2)”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

แผนผังความคิด คือรูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดให้เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนสุ่มถามผู้เรียน 2-3 คน เกี่ยวกับอาหารที่ชอบ

ขั้นดำเนินกิจกรรม

8. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 1 “ถามไถ่เพื่อนฉัน” โดยให้ผู้เรียนแต่ละคนถามเพื่อน 3 คน ว่าอาหารที่ชอบคืออะไร และชอบเพราะเหตุใด
9. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และแจกใบงานที่ 2 “เขียนข้อความจากแผนผังความคิด” เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนผังความคิดมาเขียนเรียงเรียงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนสุ่มผลงานของผู้เรียน 2-3 คน ฉายบนเครื่องฉายที่บแสง เพื่อให้เพื่อนๆ ช่วยกันวิเคราะห์ผลงานการเขียน

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

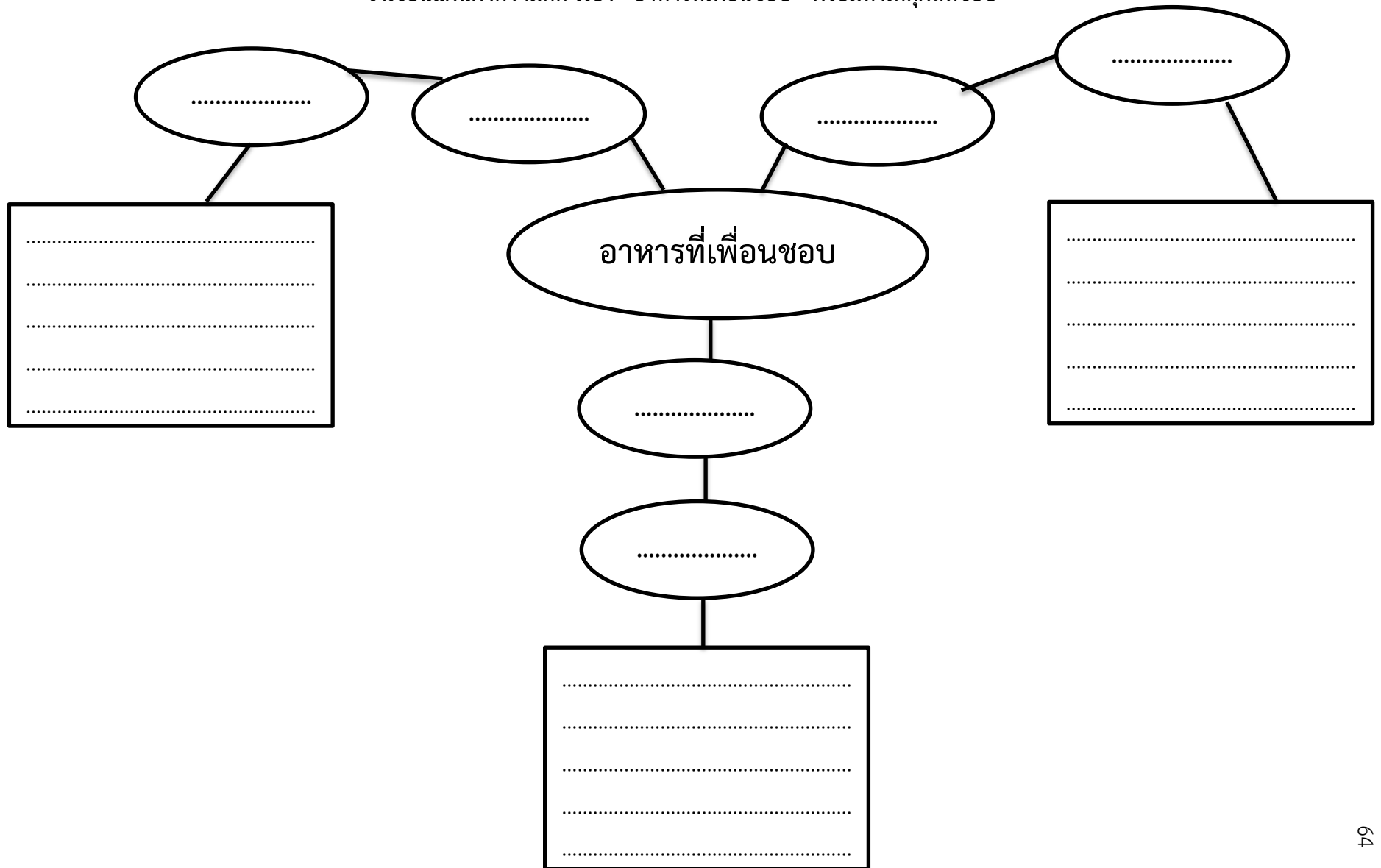
1. ใบงาน “ถามไถ่เพื่อนฉัน”
2. ใบงาน “เขียนข้อความจากแผนผังความคิด”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-ใบงาน “ถามไถ่เพื่อนฉัน”	- ประเมินจากการทำใบงาน “ถามไถ่เพื่อนฉัน”	- ใบงาน “ถามไถ่เพื่อนฉัน”	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ประเมินจากการทำใบงานเขียนข้อความจากแผนผังความคิด	-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ใบงาน “ถามไถ่เพื่อนฉัน”

จงเขียนแผนผังความคิด เรื่อง “อาหารที่เพื่อนชอบ” พร้อมทั้งเหตุผลที่ชอบ

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่5
เรื่อง “เขียนสื่อความ ตามกลุ่มฉัน”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

แผนผังความคิด คือรูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดให้เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

2. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ทั้งหมด 6 กลุ่ม
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม คิด “สิ่งของ” ให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 5 นาที จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเลือกสิ่งของที่ชอบมากที่สุด เพียง 5 ชิ้น

ขั้นดำเนินการกิจกรรม

10. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 1 “ประโยชน์จากสิ่งของ” โดยให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ช่วยกันคิดประโยชน์จากสิ่งของที่กลุ่มตนเองเลือกมา 5 ชิ้น
11. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และแจกใบงานที่ 2 “เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด” เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนผังความคิดมาเขียนเรียงเรียงสื่อความให้ถูกต้องเหมาะสม

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนสุ่มผลงานของผู้เรียน 2-3 กลุ่ม ฉายบนเครื่องฉายที่บแสง เพื่อให้เพื่อนๆช่วยกันวิเคราะห์ผลงานการเขียน

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

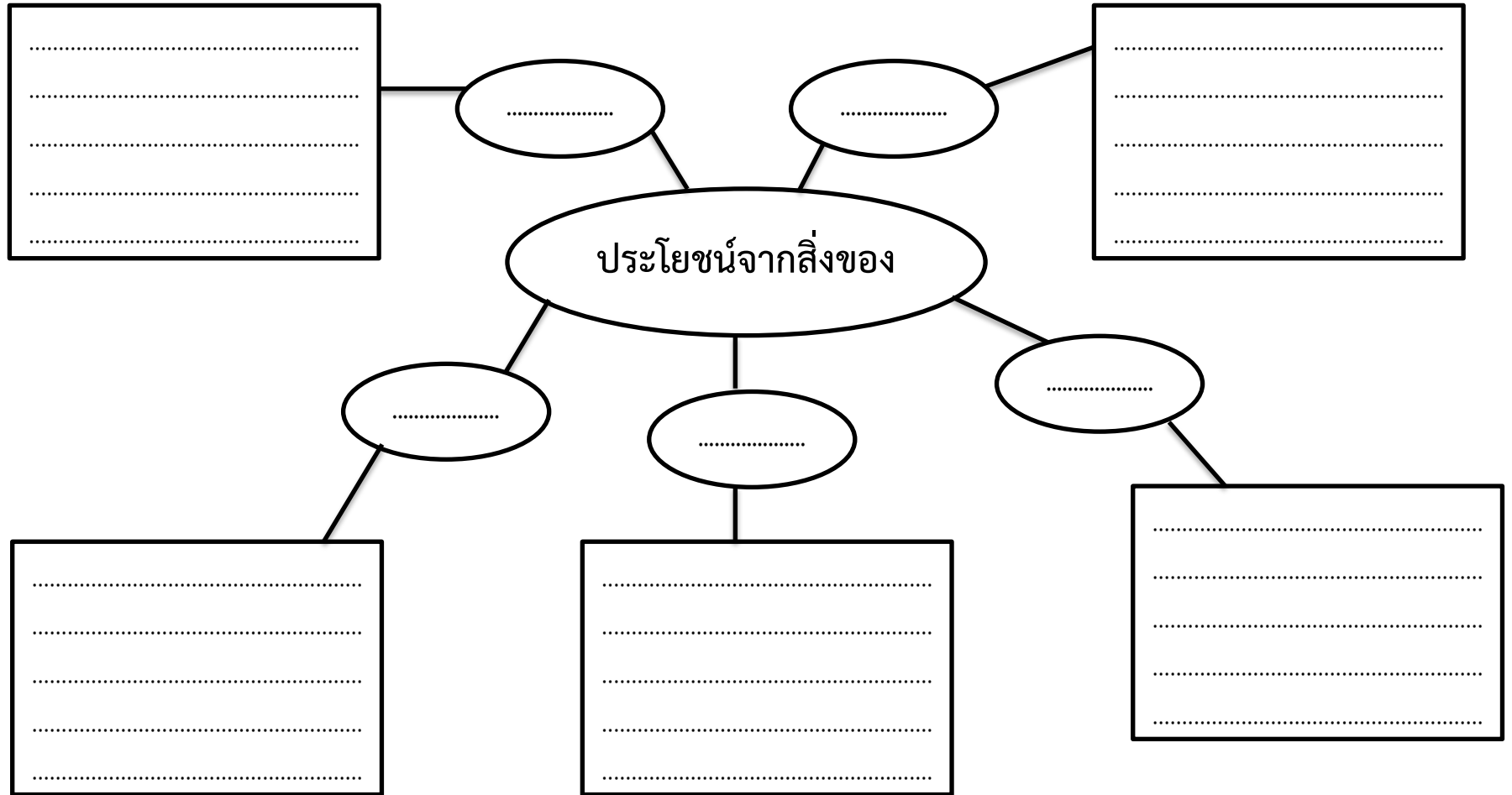
1. ใบงาน “ประโยชน์จากสิ่งของ”
2. ใบงาน “เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-ใบงาน “ประโยชน์จากสิ่งของ”	- ประเมินจากการทำใบงาน “ประโยชน์จากสิ่งของ”	- ใบงาน “ประโยชน์จากสิ่งของ”	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
-ใบงาน เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	- ประเมินจากการทำใบงานเขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	-ใบงาน เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ใบงาน “ประโยชน์จากสิ่งของ”

จงเขียนแผนผังความคิด เรื่อง “ประโยชน์จากสิ่งของ”

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่6
เรื่อง “เขียนสื่อความ ตามกลุ่มฉัน(2)”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

แผนผังความคิด คือรูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดให้เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

4. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ทั้งหมด 6 กลุ่ม
5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม คิด “จุดเด่นของ ม.ราชภัฏสวนดุสิต” ให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 5 นาที จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเลือกจุดเด่นที่ชอบมากที่สุด เพียง 5 จุดเด่น

ขั้นดำเนินการกิจกรรม

12. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 1 “จุดเด่นสวนดุสิต” โดยให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ช่วยกันอธิบายลักษณะของจุดเด่นนั้น
13. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และแจกใบงานที่ 2 “เขียนข้อความจากแผนผังความคิด” เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนผังความคิดมาเขียนเรียงเรียงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนสุ่มผลงานของผู้เรียน 2-3 กลุ่ม ฉายบนเครื่องฉายที่บแสง เพื่อให้เพื่อนๆช่วยกันวิเคราะห์ผลงานการเขียน

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

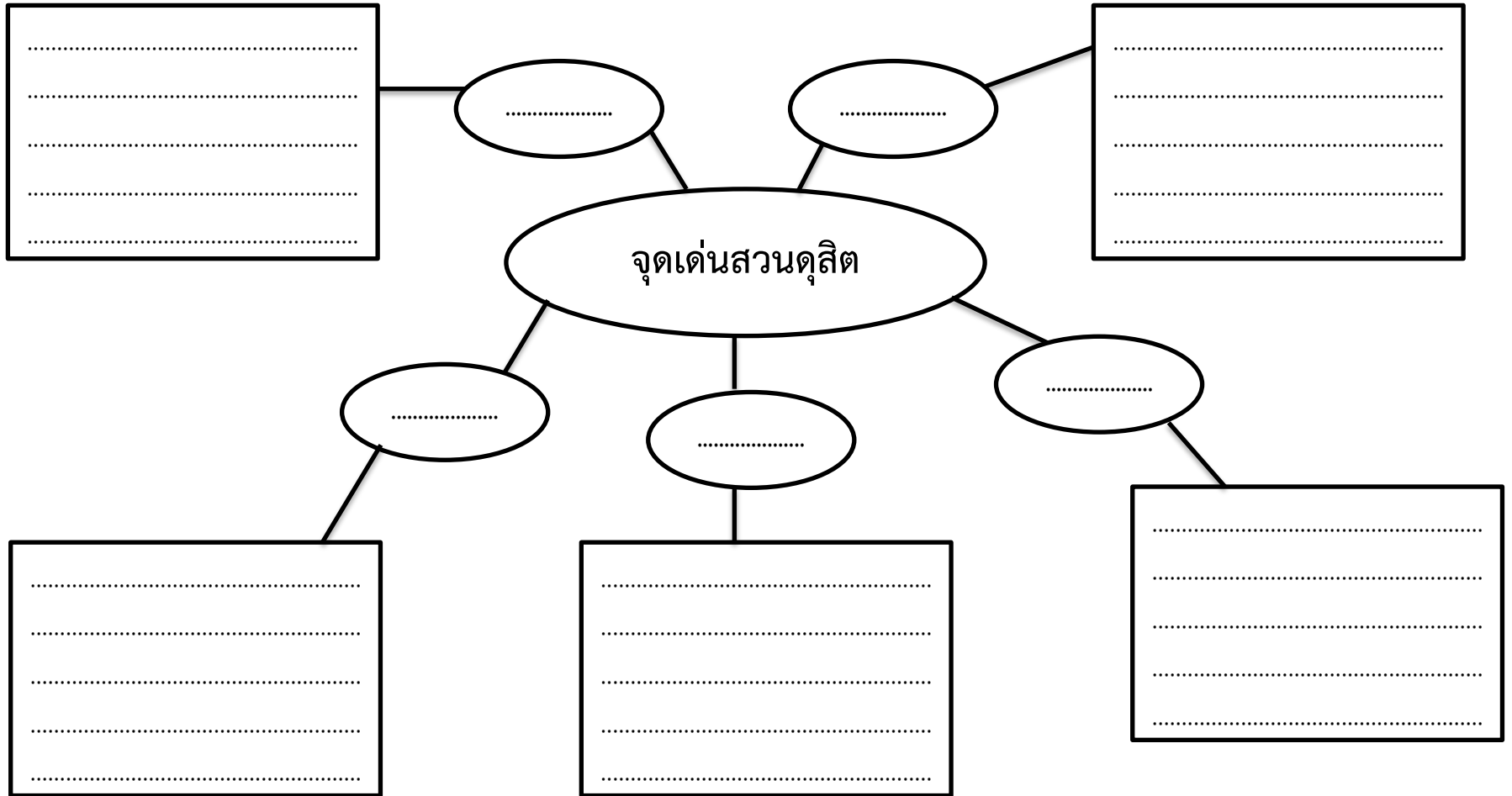
1. ใบงาน “จุดเด่นสวนดุสิต”
2. ใบงาน “เขียนข้อความจากแผนผังความคิด”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-ใบงาน “จุดเด่นสวนดุสิต”	- ประเมินจากการทำใบงาน “จุดเด่นสวนดุสิต”	- ใบงาน “จุดเด่นสวนดุสิต”	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ประเมินจากการทำใบงานเขียนข้อความจากแผนผังความคิด	-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ใบงาน “จุดเด่นสวนดุสิต”

จงเขียนแผนผังความคิด เรื่อง “จุดเด่นสวนดุสิต”

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่7
เรื่อง “เขียนสื่อความ เรื่องเพื่อนฉัน(1)”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

แผนผังความคิด คือรูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดให้เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคน เขียนชื่อตนเอง ลงในกระดาษ 3 ใบ จากนั้นนำมาทำเป็นสลาก
7. ผู้สอนให้ผู้เรียนจับสลาก 3 ใบ ซึ่ง ผู้เรียนจะได้ชื่อเพื่อน3คน

ขั้นดำเนินการกิจกรรม

14. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนคิดความสามารถพิเศษของตน 3 ความสามารถพิเศษ โดยให้แต่ละคนออกมาอธิบายความสามารถพิเศษนั้น หน้าชั้นเรียน
15. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 1 “ความสามารถพิเศษเพื่อนฉัน” โดยให้ผู้เรียนที่จับสลากได้ชื่อเพื่อนคนใด เขียนความสามารถพิเศษของเพื่อนคนนั้น และเขียนอธิบายความสามารถพิเศษ จากการที่ได้ดูเพื่อนอธิบายหน้าชั้นเรียน
16. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 2 และแจกใบงานที่ 2 “เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด” เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนผังความคิดมาเขียนเรียงเรียงสื่อความให้ถูกต้องเหมาะสม

ขั้นสรุป

1.ผู้สอนสุ่มผลงานของผู้เรียน 2-3 คน ฉายบนเครื่องฉายที่บแสง เพื่อให้เพื่อนๆช่วยกันวิเคราะห์ผลงานการเขียน

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

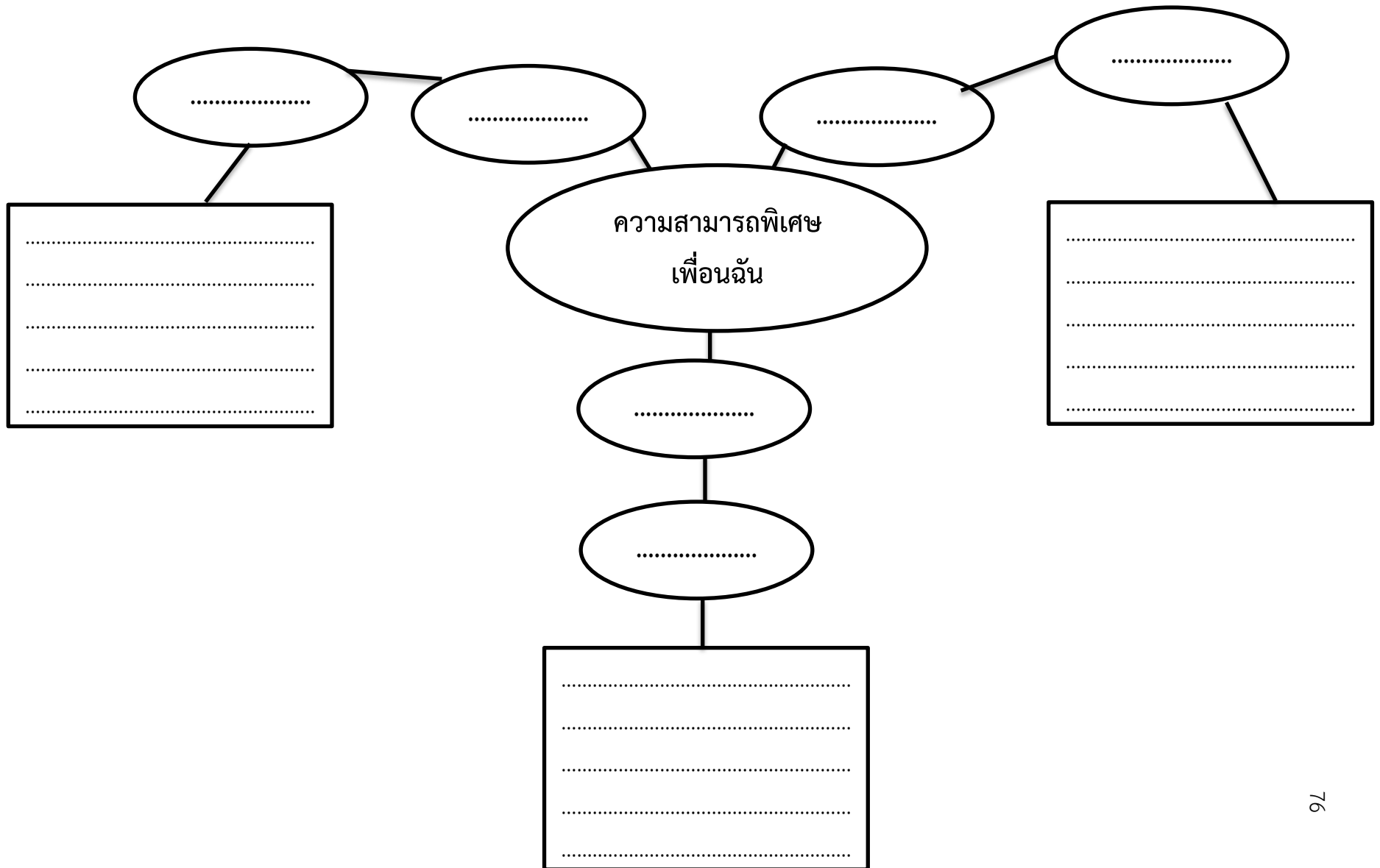
1. ใบงาน “ความสามารถพิเศษเพื่อนฉัน”
2. ใบงาน “เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-ใบงาน “ความสามารถพิเศษเพื่อนฉัน”	- ประเมินจากการทำใบงาน“ความสามารถพิเศษเพื่อนฉัน”	- ใบงาน “ความสามารถพิเศษเพื่อนฉัน”	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
-ใบงาน เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	- ประเมินจากการทำใบงานเขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	-ใบงาน เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ใบงาน “ความสามารถพิเศษเพื่อนฉัน”

จงเขียนแผนผังความคิด เรื่อง “ความสามารถพิเศษเพื่อนฉัน”

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่8
เรื่อง “เขียนสื่อความ เรื่องเพื่อนฉัน(2)”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

แผนผังความคิด คือรูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดให้เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคน เขียนชื่อตนเอง ลงในกระดาษ 3 ใบ จากนั้นนำมาทำเป็นสลาก
9. ผู้สอนให้ผู้เรียนจับสลาก 3 ใบ ซึ่ง ผู้เรียนจะได้ชื่อเพื่อน3คน

ขั้นดำเนินการกิจกรรม

17. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนคิดงานอดิเรกของตนเอง 3 ชนิด โดยให้แต่ละคนออกมาอธิบายงานอดิเรกนั้น หน้าชั้นเรียน
18. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 1 “งานอดิเรกเพื่อนฉัน” โดยให้ผู้เรียนที่จับสลากได้ชื่อเพื่อนคนใด เขียนงานอดิเรกของเพื่อนคนนั้น และเขียนอธิบายงานอดิเรกจากการที่ได้ดูเพื่อนอธิบายหน้าชั้นเรียน
19. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 2 และแจกใบงานที่ 2 “เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด” เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนผังความคิดมาเขียนเรียงเรียงสื่อความให้ถูกต้องเหมาะสม

ขั้นสรุป

1.ผู้สอนสุ่มผลงานของผู้เรียน 2-3 คน ฉายบนเครื่องฉายที่บแสง เพื่อให้เพื่อนๆช่วยกันวิเคราะห์ผลงานการเขียน

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

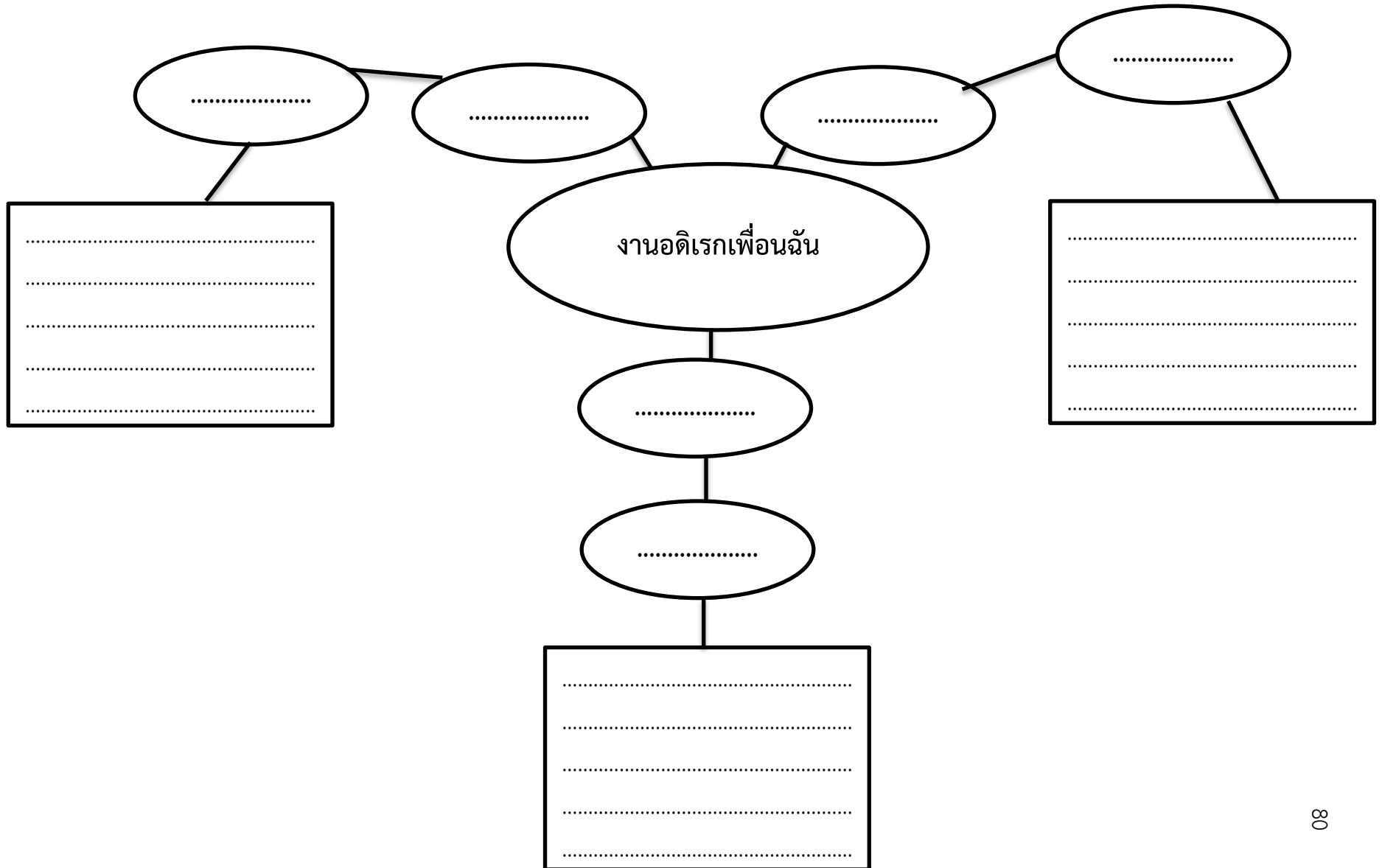
1. ใบงาน “งานอดิเรกเพื่อนฉัน”
2. ใบงาน “เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-ใบงาน “งานอดิเรกเพื่อนฉัน”	- ประเมินจากการทำใบงาน“งานอดิเรกเพื่อนฉัน”	- ใบงาน“งานอดิเรกเพื่อนฉัน”	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
-ใบงาน เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	- ประเมินจากการทำใบงานเขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	-ใบงาน เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ใบงาน “งานอดิเรกเพื่อนฉัน”

จงเขียนแผนผังความคิด เรื่อง “งานอดิเรกเพื่อนฉัน”

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 9
เรื่อง “เขียนสื่อความ จากการสัมภาษณ์(1)”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

แผนผังความคิด คือรูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดให้เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนจับสลาก ซึ่งมีเลข 1-10 ใครจับได้เลขเดียวกัน ให้อยู่กลุ่มเดียวกัน

ขั้นดำเนินการกิจกรรม

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่ม คิดว่าอนาคตอยากทำงานอาชีพอะไร เพราะอะไร
2. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และแจกใบงานกลุ่มละ 1 ใบ เพื่อทำใบงานที่ 1 “เพื่อนฉันอยากเป็น...” โดยให้ทุกคนในกลุ่มช่วยกันเขียนอาชีพที่ตนเองอยากทำ และเหตุผล
3. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 2 และแจกใบงานที่ 2 “เขียนข้อความจากแผนผังความคิด” เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนผังความคิดมาเขียนเรียงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนสุ่มผลงานของผู้เรียน 2-3 กลุ่ม ฉายบนเครื่องฉายทาบแสง เพื่อให้เพื่อนๆ ช่วยกันวิเคราะห์ผลงานการเขียน

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

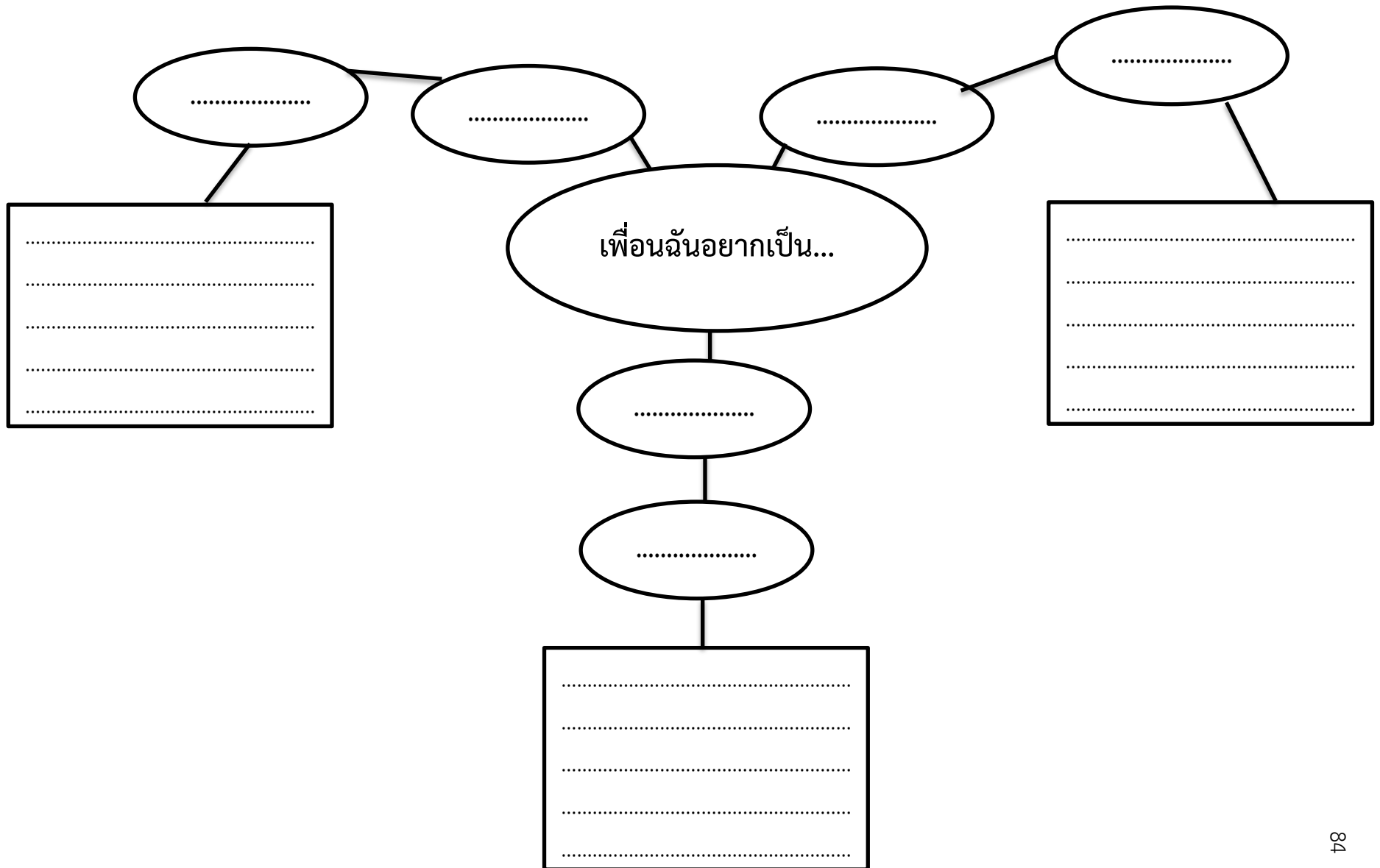
1. ใบงาน “เพื่อนฉันอยากเป็น...”
2. ใบงาน “เขียนข้อความจากแผนผังความคิด”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-ใบงาน “เพื่อนฉันอยากเป็น...”	- ประเมินจากการทำใบงาน “เพื่อนฉันอยากเป็น...”	- ใบงาน “เพื่อนฉันอยากเป็น...”	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ประเมินจากการทำใบงานเขียนข้อความจากแผนผังความคิด	-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ใบงาน “เพื่อนฉันอยากเป็น...”

จงเขียนแผนผังความคิด เรื่อง “เพื่อนฉันอยากเป็น...”

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 10
เรื่อง “เขียนสื่อความ จากการสัมภาษณ์(2)”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

แผนผังความคิด คือรูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดให้เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

10. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนจับสลาก ซึ่งมีเลข1-10 ใครจับได้เลขเดียวกัน ให้อยู่กลุ่มเดียวกัน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

20. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่ม คิดว่าจังหวัดที่ต้องการไปมากที่สุดคือจังหวัดใด เพราะอะไร
21. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และแจกใบงานกลุ่มละ 1 ใบ เพื่อทำใบงานที่ 1 “เพื่อนฉันอยากไป....” โดยให้ทุกคนในกลุ่มช่วยกันเขียนจังหวัดที่ตนเองอยากไป และเหตุผล
22. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 2 และแจกใบงานที่ 2 “เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด” เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนผังความคิดมาเขียนเรียงเรียงสื่อความให้ถูกต้องเหมาะสม

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนสุ่มผลงานของผู้เรียน 2-3 กลุ่ม ฉายบนเครื่องฉายทาบแสง เพื่อให้เพื่อนๆช่วยกันวิเคราะห์ผลงานการเขียน

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

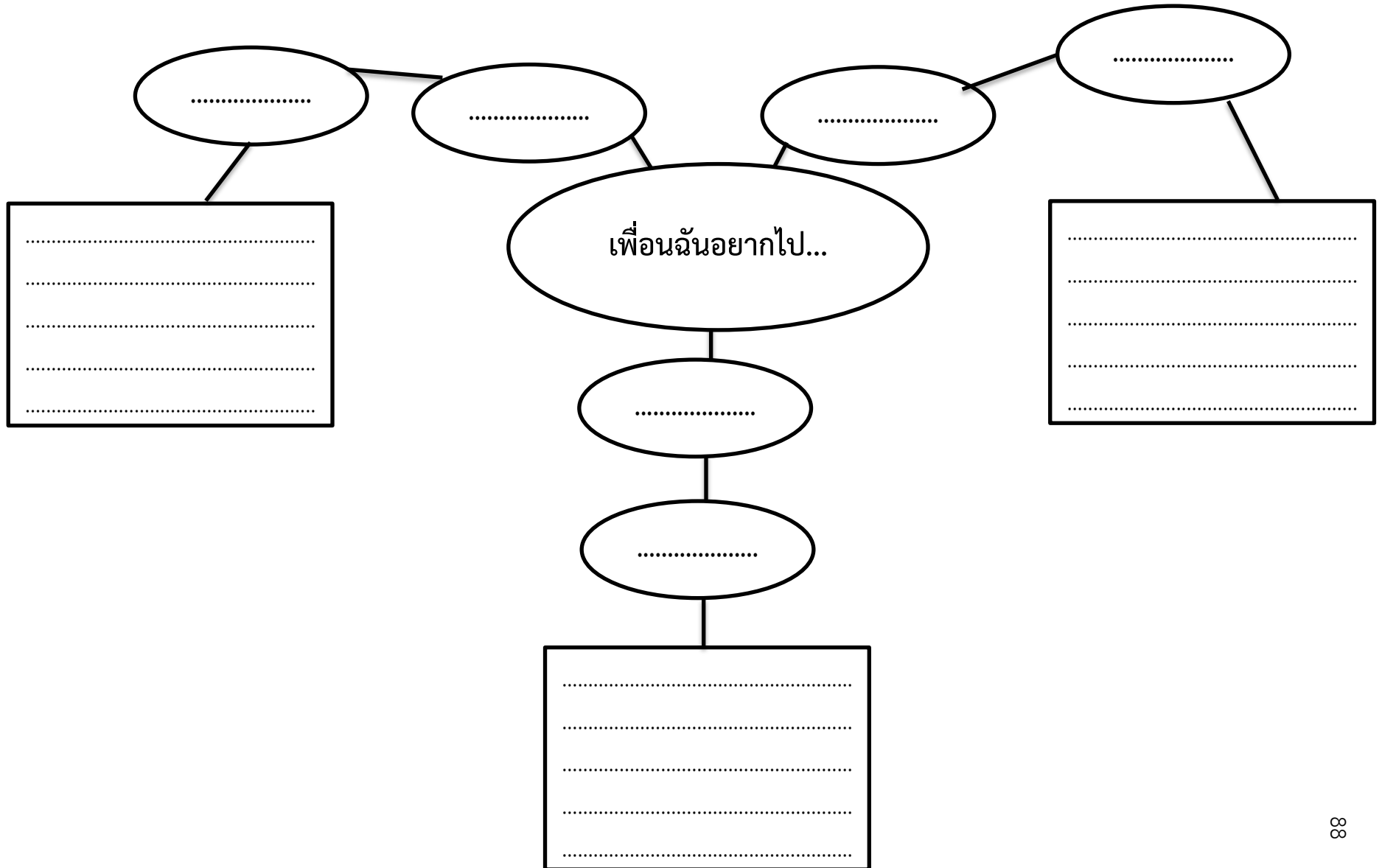
1. ใบงาน “เพื่อนฉันอยากไป....”
2. ใบงาน “เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-ใบงาน “เพื่อนฉันอยากไป....”	- ประเมินจากการทำใบงาน“เพื่อนฉันอยากไป....”	- ใบงาน“เพื่อนฉันอยากไป....”	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
-ใบงาน เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	- ประเมินจากการทำใบงานเขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	-ใบงาน เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ใบงาน “เพื่อนฉันอยากไป...”

จงเขียนแผนผังความคิด เรื่อง “เพื่อนฉันอยากไป...”

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 11
เรื่อง “เขียนสื่อความ จากภาพ(1)”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

แผนผังความคิด คือรูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดให้เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูภาพพฤติกรรมของผู้เรียนในห้องเรียนห้องเรียนหนึ่ง จากนั้นสุ่มผู้เรียน 2-3 คน อธิบายพฤติกรรมของผู้เรียนในภาพ

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนจับสลากหมายเลข(1-20) โดยผู้เรียน1คน จะจับสลาก3 หมายเลข
ขั้นดำเนินการกิจกรรม

3. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และแจกใบงานกลุ่มละ 1 ใบ เพื่อทำใบงานที่ 1 “เหตุเกิดในห้องเรียน” โดยให้ผู้เรียนที่จับสลากได้หมายเลขใด สังเกตพฤติกรรมของคนในภาพในหมายเลขนั้น จากนั้นเขียนอธิบายพฤติกรรมดังกล่าว

4. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 2 และแจกใบงานที่ 2 “เขียนข้อความจากแผนผังความคิด” เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนผังความคิดมาเขียนเรียงเรียงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนสุ่มผลงานของผู้เรียน 2-3 คน ฉายบนเครื่องฉายทึบแสง เพื่อให้เพื่อนๆช่วยกันวิเคราะห์ผลงาน
การเขียน

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. ใบงาน “เหตุเกิดในห้องเรียน”
2. ใบงาน “เขียนข้อความจากแผนผังความคิด”

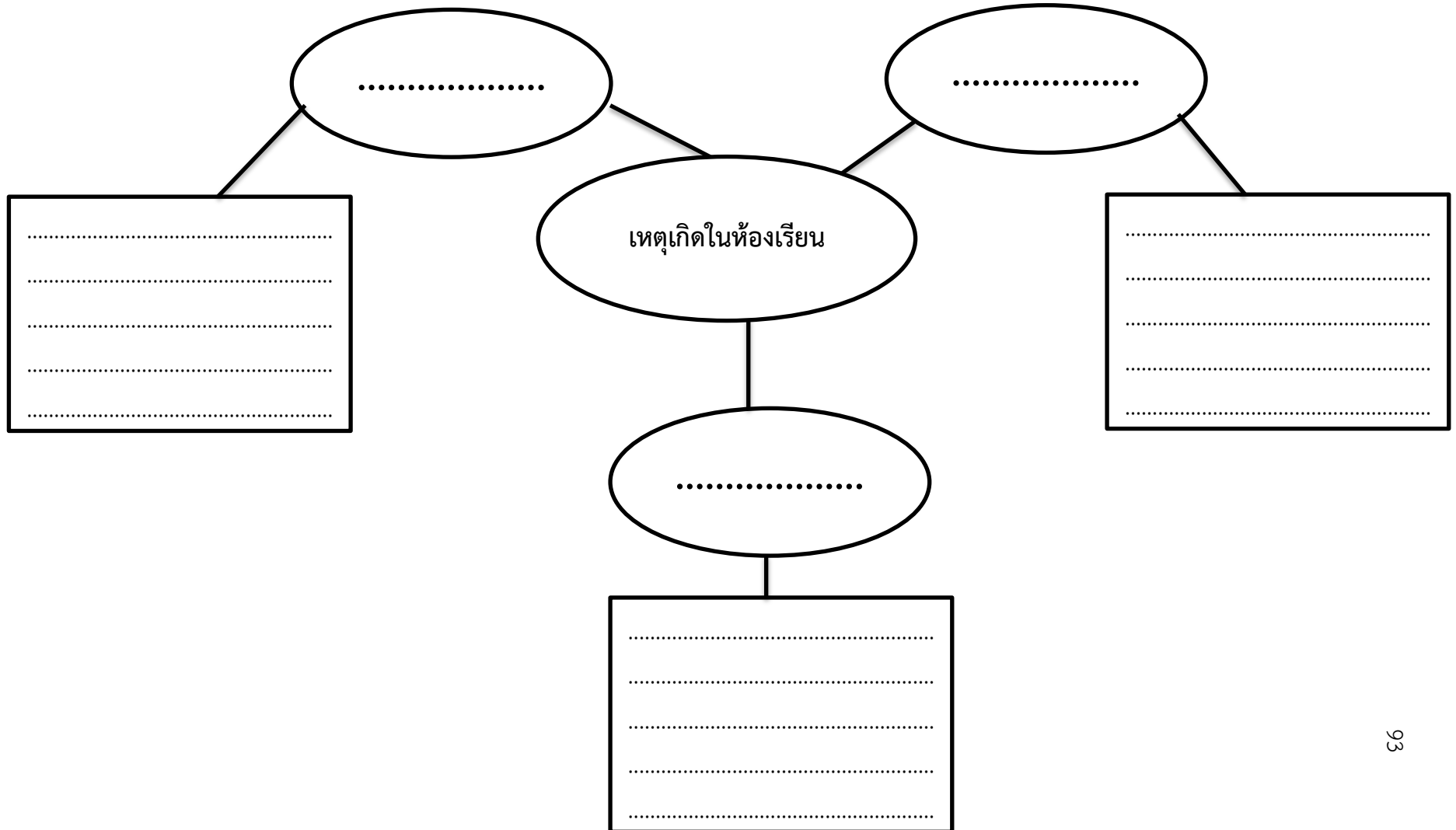
การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-ใบงาน “เหตุเกิดในห้องเรียน”	- ประเมินจากการทำใบงาน“เหตุเกิดในห้องเรียน”	- ใบงาน“เหตุเกิดในห้องเรียน”	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ประเมินจากการทำใบงานเขียนข้อความจากแผนผังความคิด	-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ชื่อ-นามสกุล.....

ใบงาน “เหตุเกิดในห้องเรียน”

จงเขียนแผนผังความคิด เรื่อง “เหตุเกิดในห้องเรียน”

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 12
เรื่อง “เขียนสื่อความ จากภาพ(2)”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

แผนผังความคิด คือรูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดให้เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูภาพพฤติกรรมของครอบครัวหนึ่ง จากนั้นสุ่มผู้เรียน 2-3 คน อธิบายพฤติกรรมของแต่ละคนในภาพ

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และแจกใบงานกลุ่มละ 1 ใบ เพื่อทำใบงานที่ 1 “กิจกรรมในวันหยุด” โดยให้ผู้เรียน สังเกตพฤติกรรมของแต่ละคนในภาพ จากนั้นเขียนอธิบายพฤติกรรมดังกล่าว
3. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 2 และแจกใบงานที่ 2 “เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด” เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนผังความคิดมาเขียนเรียงเรียงสื่อความให้ถูกต้องเหมาะสม

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนสุ่มผลงานของผู้เรียน 2-3 คน ฉายบนเครื่องฉายทาบแสง เพื่อให้เพื่อนๆช่วยกันวิเคราะห์ผลงาน
การเขียน

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

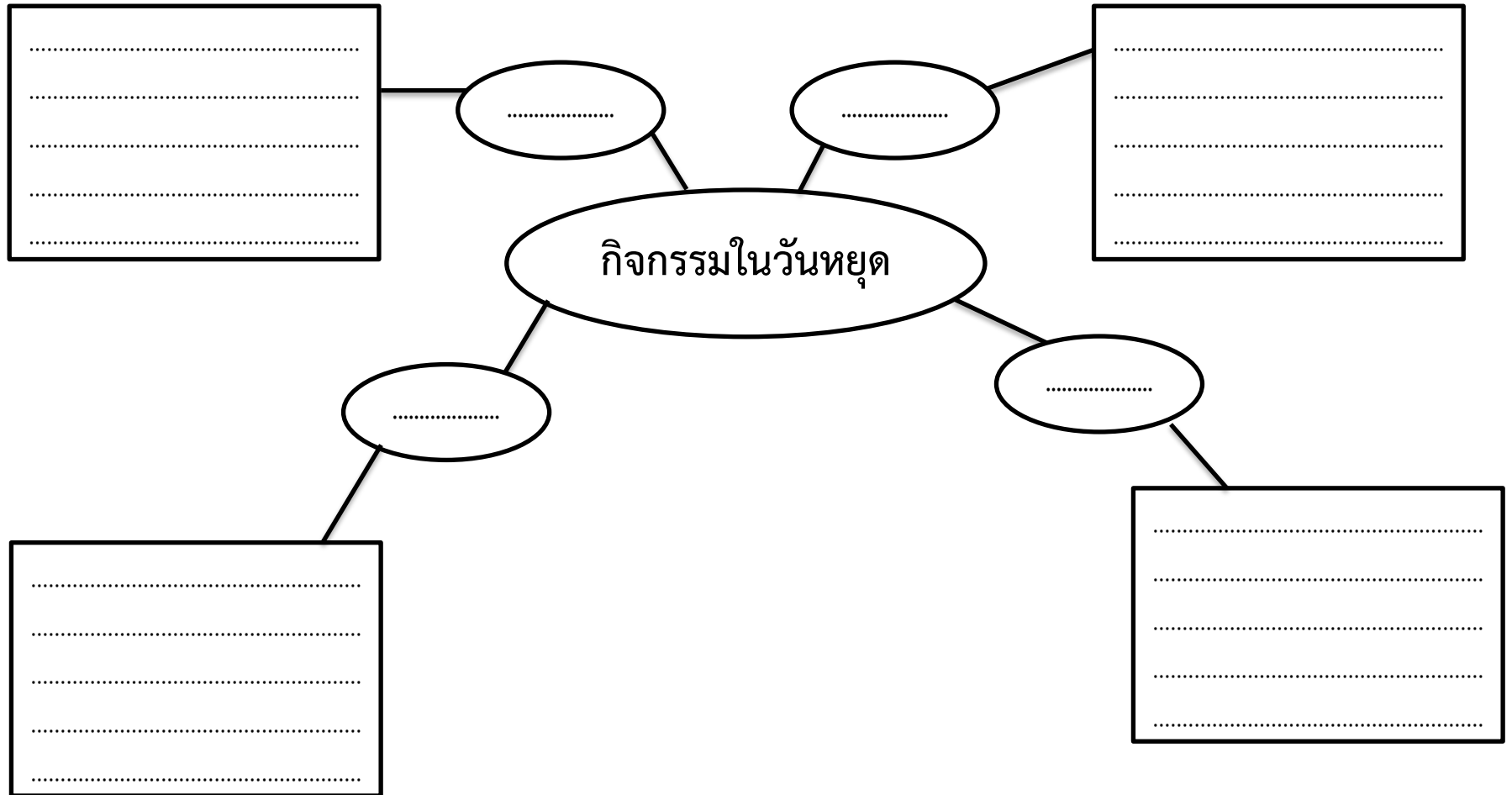
1. ใบงาน “กิจกรรมในวันหยุด”
2. ใบงาน “เขียนข้อความจากแผนผังความคิด”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-ใบงาน “กิจกรรมในวันหยุด”	- ประเมินจากการทำใบงาน “กิจกรรมในวันหยุด”	- ใบงาน “กิจกรรมในวันหยุด”	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ประเมินจากการทำใบงานเขียนข้อความจากแผนผังความคิด	-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ใบงาน “กิจกรรมในวันหยุด”

จงเขียนแผนผังความคิด เรื่อง “กิจกรรมในวันหยุด”

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 13
เรื่อง “เขียนสื่อความ ตามจินตนาการ(1)”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

แผนผังความคิด คือรูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดให้เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูภาพต่อไปนี้ จากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละคนลองจินตนาการว่า แต่ละคนในภาพคิดอะไรอยู่ หลังจากที่มีมองเห็นภาพที่ปรากฏ

ขั้นตอนกิจกรรม

2. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และแจกใบงานกลุ่มละ 1 ใบ เพื่อทำใบงานที่ 1 “เขาคิดอะไร” โดยให้ผู้เรียน สังเกตภาพที่ปรากฏ และคิดตามจินตนาการ ว่าคนในภาพแต่ละคนคิดอะไรกันอยู่ โดยผู้เรียนสามารถเลือกบุคคลในภาพ ได้ตามความพอใจ
3. ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 2 และแจกใบงานที่ 2 “เขียนข้อความจากแผนผังความคิด” เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนผังความคิดมาเขียนเรียงเรียงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนสุ่มผลงานของผู้เรียน 2-3 คน ฉายบนเครื่องฉายทึบแสง เพื่อให้เพื่อนๆช่วยกันวิเคราะห์ผลงานการเขียน

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

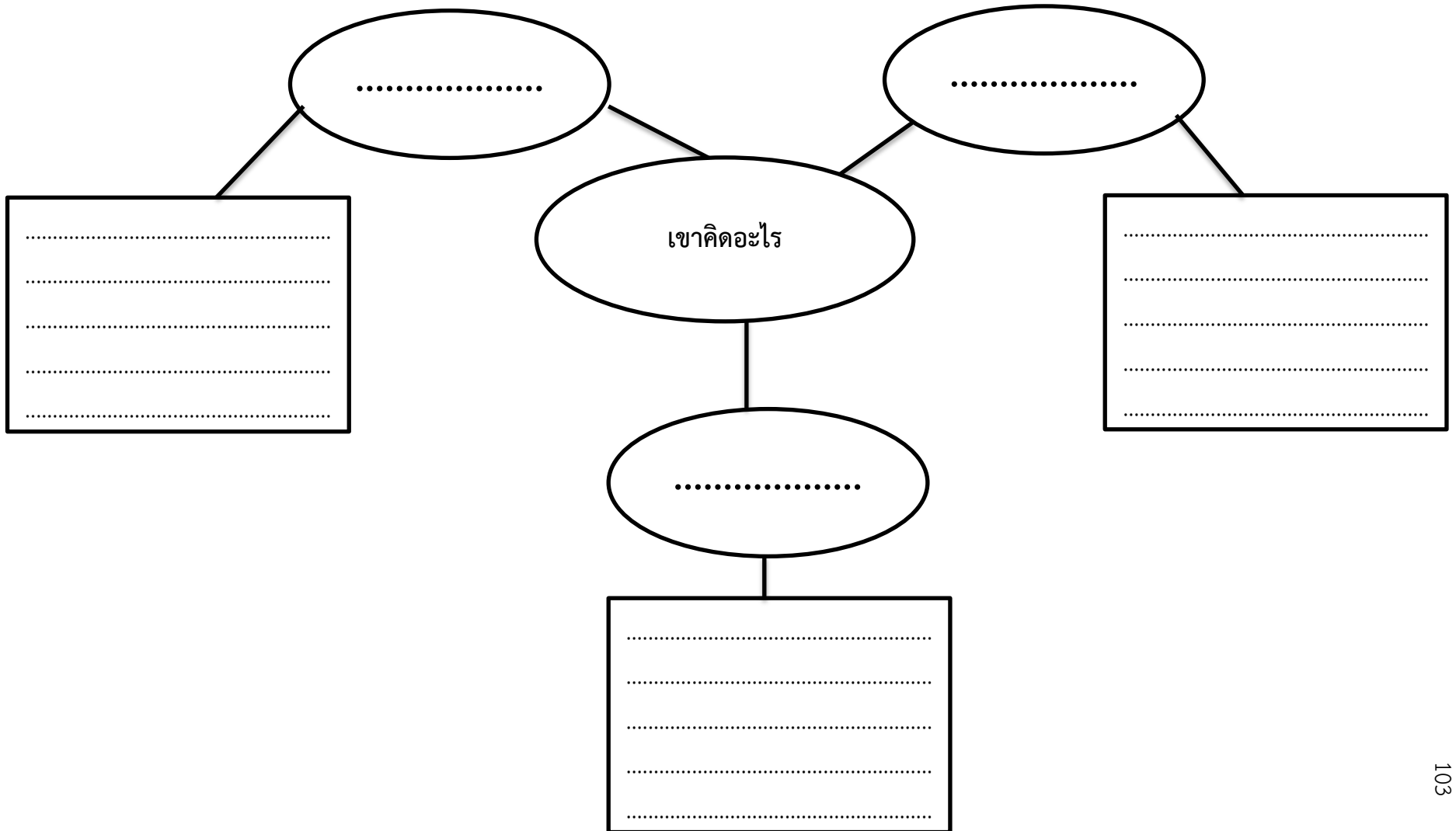
1. ใบงาน “เขาคิดอะไร”
2. ใบงาน “เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-ใบงาน “เขาคิดอะไร”	- ประเมินจากการทำใบงาน“เขาคิดอะไร”	- ใบงาน“เขาคิดอะไร”	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
-ใบงาน เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	- ประเมินจากการทำใบงานเขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	-ใบงาน เขียนสื่อความจากแผนผังความคิด	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ใบงาน “เขาคิดอะไร”

จงเขียนแผนผังความคิด เรื่อง “เขาคิดอะไร”

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 14
เรื่อง “เขียนสื่อความ ตามจินตนาการ(2)”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

แผนผังความคิด คือรูปแบบการนำเสนอสาร โดยจัดลำดับความคิดของสมองให้เป็นระบบ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องจัดลำดับความคิดของตนเองเพื่อนำเสนอสารและเลือกวิธีการนำเสนอสารในรูปแบบของแผนผังความคิดให้เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ผู้สอนให้ผู้เรียนดูภาพต่อไปนี้ จากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละคนลองจินตนาการว่า แต่ละคนในภาพประกอบอาชีพอะไร โดยแต่ละคนประกอบอาชีพแตกต่างกัน

www.shutterstock.com · 84510325

ขั้นดำเนินกิจกรรม

- 1.ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 1 และแจกใบงานกลุ่มละ 1 ใบ เพื่อทำใบงานที่ 1 “เขาทำงานอะไร” โดยให้ผู้เรียน สังเกตภาพที่ปรากฏ และคิดตามจินตนาการ ว่าคนในภาพแต่ละคนทำงานอะไร โดยผู้เรียนสามารถเลือกบุคคลในภาพ ได้ตามความพอใจ
- 2.ผู้สอนอธิบายวิธีการทำใบงานที่ 2 และแจกใบงานที่ 2 “เขียนข้อความจากแผนผังความคิด” เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนผังความคิดมาเขียนเรียงเรียงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนสุ่มผลงานของผู้เรียน 2-3 คน ฉายบนเครื่องฉายทึบแสง เพื่อให้เพื่อนๆช่วยกันวิเคราะห์ผลงานการเขียน

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

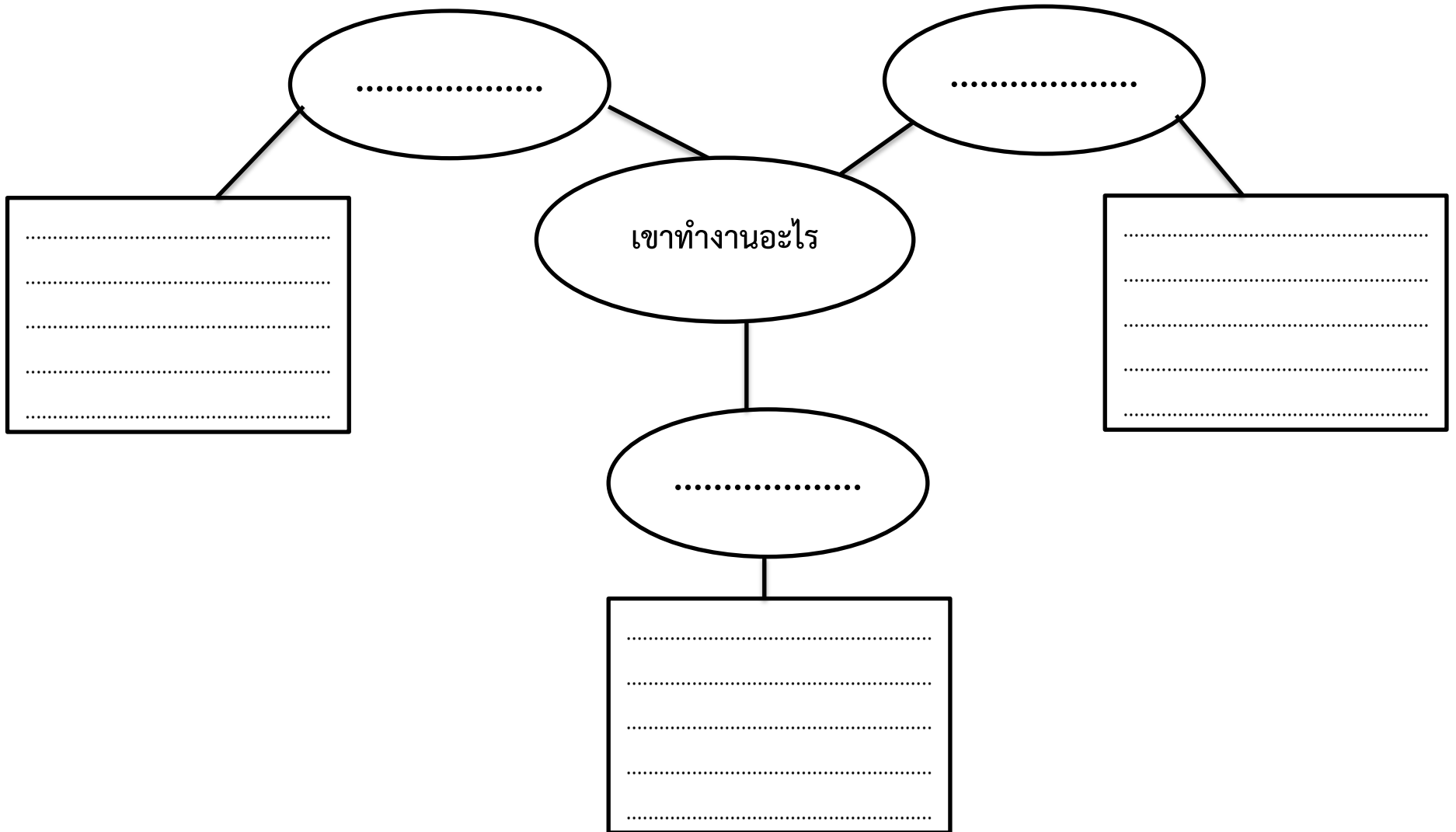
1. ใบงาน “เขาทำงานอะไร”
2. ใบงาน “เขียนข้อความจากแผนผังความคิด”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-ใบงาน “เขาทำงานอะไร”	- ประเมินจากการทำใบงาน“เขาคิดอะไร”	- ใบงาน“เขาทำงานอะไร”	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป
-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ประเมินจากการทำใบงานเขียนข้อความจากแผนผังความคิด	-ใบงาน เขียนข้อความจากแผนผังความคิด	- ทำใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ใบงาน “เขาทำงานอะไร”

จงเขียนแผนผังความคิด เรื่อง “เขาทำงานอะไร”

แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่15
เรื่อง “เรียนรู้หลังเรียน เขียนสื่อความ”
เวลา 2 ชั่วโมง

1. จุดมุ่งหมาย

- 1.1 ได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
- 1.2 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนสื่อความ
- 1.3 ได้นำทักษะการเขียนสื่อความ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
- 2.2 เขียนสื่อความได้สร้างสรรค์มากขึ้น
- 2.3 สามารถเขียนสื่อความเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ (Knowledge)
  - เข้าใจหลักการเขียนสื่อความ
  - เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนสื่อความ
- 3.2 ทักษะ (Practice)
  - เขียนสื่อความได้ถูกต้อง
  - ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย
- 3.3 คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (Attitude)
  - มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน
  - มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

องค์ความรู้สำคัญ

การเขียนสื่อความ คือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ออกมาเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนสุ่มถามผู้เรียน 2-3 คน เกี่ยวกับพัฒนาการด้านการเขียนสื่อความของตน

ขั้นดำเนินการกิจกรรม

1. ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อ วัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อความ เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 5 ข้อ ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันสรุปประโยชน์และปัญหาจากการเรียน การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษคำตอบ
2. แบบทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อความ

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/ หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
-แบบทดสอบหลังเรียน เพื่อ วัดผลสัมฤทธิ์การ เขียนสื่อความ	- ประเมินจากการทำ แบบทดสอบหลัง เรียน	- แบบทดสอบหลัง เรียน	- ทำทดสอบได้ ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

แบบทดสอบหลังเรียน
เรื่อง การเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

คำชี้แจง : ให้นักศึกษาเขียนสื่อความในหัวข้อต่อไปนี้

๑. หัวข้อ “เด็กพิเศษกับโอกาสในสังคม”

.....

.....

.....

.....

.....

๒. หัวข้อ “สถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยม”

.....

.....

.....

.....

.....

๓. หัวข้อ “ความฝันของฉัน”

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ-นามสกุล.....

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน

แบบทดสอบก่อนเรียน
เรื่อง การเขียนข้อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

คำชี้แจง : ให้นักศึกษาเขียนข้อความในหัวข้อต่อไปนี้

๑.หัวข้อ “ความสุขของฉัน”

.....
.....
.....
.....
.....

๒.หัวข้อ “วัยรุ่นยุคใหม่”

.....
.....
.....
.....
.....

๓.หัวข้อ “เทคโนโลยีกับสังคมไทย”

.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ-นามสกุล.....

แบบทดสอบหลังเรียน
เรื่อง การเขียนสื่อความของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

คำชี้แจง : ให้นักศึกษาเขียนสื่อความในหัวข้อต่อไปนี้

๑. หัวข้อ “เด็กพิเศษกับโอกาสในสังคม”

.....

.....

.....

.....

.....

๒. หัวข้อ “สถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยม”

.....

.....

.....

.....

.....

๓. หัวข้อ “ความฝันของฉัน”

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ-นามสกุล.....

ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม

**แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ
ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน**

คำชี้แจง : ให้นักศึกษาพิจารณาข้อคำถามและทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความคิดเห็น

5 = เห็นด้วยมากที่สุด	2 = เห็นด้วยน้อย
4 = เห็นด้วยมาก	1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด
3 = เห็นด้วยปานกลาง	

ข้อ	ข้อคำถาม	ความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
	ด้านการจัดการเรียนรู้					
1	การจัดการเรียนรู้มีความสนุกสนาน					
2	การจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อผู้เรียน					
3	ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม					
4	การจัดการเรียนรู้มีความน่าสนใจ					
	ด้านการออกแบบเนื้อหา					
1	เนื้อหามีความเหมาะสมต่อผู้เรียน					
2	เนื้อหาช่วยส่งเสริมการพัฒนาการเขียนสื่อความ					
3	เนื้อหาเข้าใจง่าย					
4	เนื้อหามีความน่าสนใจ					
	ด้านการเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิด					
1	การเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิดทำให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น					
2	การเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิดมีความเหมาะสม					
3	การเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิดช่วยพัฒนาการเขียนสื่อความได้					
4	การเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิดทำให้เข้าใจการเขียนสื่อความ					
	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
1	ผู้เรียนได้รับความรู้มากขึ้น					
2	ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น					
3	ผู้เรียนสามารถเขียนสื่อความได้ดียิ่งขึ้น					
4	ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจในการเขียนสื่อความมากยิ่งขึ้น					

ภาคผนวก จ

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

T-Test**Paired Samples Statistics**

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	pre	21.40	30	2.799	.511
	post	27.53	30	2.161	.395

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	pre & post	30	.625	.000

Paired Samples Test

		Paired Differences				t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference			
					Lower	Upper		
Pair 1	pre - post	-6.133	2.224	.406	-6.964	-5.303	-15.104	.000

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวศุภศิริ บุญประเวช	
วันเดือนปีเกิด	5 เมษายน 2529	
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2546-2550	ศึกษาศาสตรบัณฑิต(ภาษาไทย) ม.ศิลปากร
	พ.ศ.2550-2553	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต(การสอนภาษาไทย) ม.ศิลปากร
	พ.ศ.2558	กำลังศึกษาต่อ ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต(บริหารการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
ประสบการณ์การทำงาน	2551 – 2552	ครูภาษาไทย โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กทม.
	2552- 2557	อาจารย์พิเศษ วิชาภาษากับการสื่อสาร ม.ศิลปากร
	2553 – ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ม.สวนดุสิต

